

HEIJASTE

3/2005 13.9.2005

21. vuosikerta

Irtonumero 4,00 €

<i>Tapio Talvitie</i>	Puheenjohtajan kynästä	3
<i>Raimo Ala-Hynniliä</i>	Arvojen edistyminen ikuisessa tulevaisuudessa	5
<i>Pentti Lehtelä</i>	Opetuslasten persoonallisuus, osa 3	8
<i>Jeffrey Wattles</i>	<i>Urantia-kirjan</i> levittäminen ja tiedonanto julkisuudesta	15

HEIJASTE**Julkaisija:** Suomen Urantia-seura r.y.**Päätoimittaja**

Kalevi Eklöf
Sivurinne 1 A, 01800 KLAUKKALA
Puh. (09) 879 9474, 040 830 1200
kalevi.eklof@kolumbus.fi

Toimitussihteeri

Leena Kari
Pohj. Hesperiank. 37 B 44, 00260 HELSINKI
Puh. (09) 445 883
leena.kari@kolumbus.fi

Toimittajat

Maija Heikkilä
Kallioharjuntie 8
00930 HELSINKI
Puh. (09) 323 4147

Jouni Nurmi
Laivalahdenkaari 15 A 17
00810 HELSINKI
Puh. 050 343 4310
jouni.s.nurmi@luukka.com

Martti Vanninen
Krattivuorentie 9 E 13
02320 ESPOO
Puh. (09) 809 2160
040 727 8714
martti.vanninen@kolumbus.fi

Heijaste on Suomen Urantia-seura r.y:n julkaisu, jonka toimittaa seuran julkaisukomitea. Heijasteessa julkaistaan *Urantia-kirjan* aihepiiriin liittyviä **kirjoituksia** ja keskustelupuheenvuoroja. Heijaste toimii myös seuran tiedotus- ja ilmoituslehtenä. Heijaste ei ota vastaan **mainoksia**. Myöskään muita kuin seuran omia **ilmoituksia** ei pääsääntöisesti julkaista, mutta tapauskohtaisesti voi asiasta neuvotella päätoimittajan kanssa.

Toimitus pidättää oikeuden tekstien kielellisiin korjauksiin. Mahdollisista sisältömuutoksista neuvotellaan kirjoittajan kanssa. Kirjoituksista ei makseta palkkiota. Suorat lainaukset *Urantia-kirjasta* tulee merkitä *Urantia-kirja/Hakemisto* -teoksessa tai *Urantia-kirjan* tietokoneversiossa käytettyä merkintätapaa noudattaen; esimerkiksi [2002:6] tarkoittaa sivun 2002 kuudetta kokonaista tekstikappaletta. Toimitus voi suostua julkaisemaan kirjoituksen nimimerkillä vain poikkeustapauksessa.

Kaikki Heijasteessa esitetyt tulkinnot *Urantia-kirjasta*, mielipiteet ja päätelmät ovat kirjoittajien omia eivätkä välttämättä edusta Urantia-säätiön, Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen tai Suomen Urantia-seura r.y:n kantaa.

Lehteen tarkoitettu aineisto voidaan osoittaa päätoimittajalle tai toimitussihteerille. Tilaukset, peruutukset tai osoitteenmuutokset osoitetaan päätoimittajalle.

Heijaste on Suomen Urantia-seuran jäsenlehti, mutta se on kenen tahansa tilattavissa. Vuosikertaus (kalenterivuosi/neljä numeroa) maksaa 15 euroa, irtonumero 4 euroa. Tilaus astuu voimaan, kun tilausmaksu on maksettu Suomen Urantia-seuran pankkitilille: **Nordea 142730-102126**. Pankkisiirtolomakkeeseen tulee merkitä **tilaajan nimi ja osoite**. Jatkossa tilaaja saa laskun vuosittain tilaajaosoitteeseen.

Pyydämme lähettämään numeroon 4/2005 tarkoitettun aineiston toimitukselle 15.11.2005 mennessä.

Suomen Urantia-seura r.y.	PL 212, 00101 HELSINKI Sähköposti: <i>urantia-seura@urantia.fi</i> Verkkosivu: <i>http://www.urantia.fi</i>
Urantia-säätiön Suomen-toimisto	PL 18, 15101 LAHTI Puhelin ja faksi: (03) 777 8191 Sähköposti: <i>urantia-saatio@urantia.fi</i> Verkkosivu: <i>http://www.urantia.org</i>
• Suomen Urantia-seuran yleinen pankkitili: (lahjoitukset, Heijasteen tilausmaksut)	Nordea 142730-102126
• Suomen Urantia-seuran käännösrachasto: (lahjoitukset vironkielistä käännöstä varten; keräysluvan numero: OKU1579A)	Nordea 142730-102399
• Urantia-säätiön pankkitili Suomessa (lahjoitukset):	Sampo 800012-70160873

Puheenjohtajan kynästä

Seura piti 10.6.2005 edellisen vuosikokouksensa, jossa oli läsnä runsas kolmannes jäsenistä ja muutama ei-jäsen. Kokouksessa käsiteltiin normaalit sääntömääräiset asiat, mikä piti sisällään myös hallituksen ja komiteoiden jäsenten valintoja, lähinnä erovuoroisten tilalle. Sääntömääräinen vaihtovuoro koskee vain hallituksen jäseniä, mikä takaa pakollista tehtäväkiertoa eri henkilöille niin, että kukaan ei voi olla hallituksessa yhtäjaksoisesti pidempään kuin enintään 2+2 vuotta. Ketään ei toki valita hallituksen virkoihin eikä muihinkaan tehtäviin ilman omaa suostumusta, mutta ilahduttavasti seuramme jäsenistöstä kuitenkin löytyy motivoitunutta tahtoa yhteisten tehtävien hoitamiseen. Palvelutehtävään motivoitumista lisää *Urantia-kirjan* opetusten syvälinen sisäistäminen sekä se, että seuramme haluaa pitäytyä ydinasiassaan ja välttää turhaa rönsyilyä sivupoluille. Myös hyvä yhteishenki helposti rohkaisee vielä epävarmoja osallistujia. Toki on myös monia, joilla halusta huolimatta ei siviilielämän kiireiltä ole vielä aikaa yhdistystoimintaan, mutta aika tekee omaa tehtäväänsä. Ja voihan seuramme tavoitteita ja toimintaa edistää lukemattomilla tavoilla myös ilman jäsenyyttä tai virkaan nimitystä, kuten niin monet tekevätkin, vuodet toisensa perään. Vilpitön kiitos heille!

Koska hallituksen tehtävä on mm. palvella seuramme jäseniä ja muita *Urantia-kirjan* lukijoita, päätimme varmistaa sinunkaupat edustamamme jäsenistön ja Heijasteen muiden lukijoiden kanssa, ja niinpä esittäydymme tässä kuvan kera koko kööri. Henkilöt tehtävineen luetellaan kuvassa vasemmalta oikealle. Mainittakoon, että komiteoissa mainitut tehtävät voivat olla delegoituja myös komiteoiden eri jäsenille, eivätkä ne siten ole välttämättä vain yhden henkilön harteilla.

Tapio Talvitie, *puheenjohtaja*. Tehtäväni on varmistaa, että seura toteuttaa tarkoitustaan siten kuin yhdistyksemme säännöissä on toiminta kuvattu ja niin kuin jäsenkokouksen vuotuiset päätökset määräävät. Kutsun koolle hallituksen kokoukset ja laadin niihin työjärjestyksen. Teen vuotuiset jäsentiedotteet ja informoin IUA:n tilanteista ja päätöksistä tarpeen mukaan. Toimin seuramme edustajana IUA:n Edustajaneuvostossa (RC), jossa käydään virtuaalisesti koskaan päättymätöntä sähköpostikokousta. Edustaja-

neuvosto tekee IUA:lle päätöslauselmia, joita Palvelujohtokunta (ISB) toteuttaa. Lisäksi olen mukana seuramme www-sivuston teknisessä kehityksessä. Muuta: *Urantia-kirjaa* olen lukenut 12 vuotta ja käyn kahdessa eri opintoryhmässä. Olen 47-vuotias, perheellinen ja asun Espoossa. Leipätyöni on sähkötekniikassa ja harrastan liikuntaa ja käden taitoja.

Matti Tossavainen, *varapuheenjohtaja*. Tehtävänä on toimia puheenjohtajan, sihteerin ja rahastonhoitajan varamiehenä sekä osallistua IUA:n Edustajaneuvoston (RC) jatkuvaan sähköpostikokoukseen seuramme toisena edustajana. Muuta: *Urantia-kirja* tuli tutuksi 31.1.1983, ja Matti on lukenut kirjaa aina siitä saakka herkeämättömällä innolla, myös opintoryhmässä, johon osallistuu. Tulos näkyikin mm. lukuisina esitelminä ja Heijasteen kirjoituksina esimerkiksi Ajatuksensuuntaajista, mielestä, palvonnasta ym. Mattin leipätyö on kaupallinen rahoitusala monikansallisessa yhtiössä, ja hän asuu perheineen Vantaalla. Harrastuksinaan hän sanoo olevansa kiinnostunut kaikesta, mm. valokuvauksesta, tiedekeskusteluista ym.

Hanna Holopainen, *sihteeri*. Tehtävänä on laatia pöytäkirjat ja pitää arkistoa seuran asioista, kopioida ja postittaa jäsenistölle ja hallitukselle tarvittavat kutsut, tiedotteet ym., ilmoittaa jäsenyyden hyväksymisestä tai menettämisestä ja pitää yllä jäsenkortistoa, kopioida messuaineistoa jne. Muuta: Hanna on lukenut *Urantia-kirjaa* kymmenen vuotta, käy Turun opintoryhmässä ja on pitänyt seuralle esitelmiäkin. Työura on ollut terveydenhoitoalalla.

Tapio Pulli, *rahastonhoitaja*. Tapion tehtävä on yksinkertaisesti sanottuna seuran taloudenhoito, mikä ei tietenkään ole tehtävänä yksinkertainen tai vähävaastuinen. Hän laatii tilinpäätökset ja tekee talousarviot, huolehtii laskutuksista ja jäsenmaksuista ja vastaa kirjanpidon oikeellisuudesta sekä tekee viranomaisille tarvittavat paperit. Samalla hän hoitaa myös seuramme käännösrachastoa vironkielistä käännoistä varten. Muuta: Tapio tutustui *Urantia-kirjaan* v. 1987 ja pitää nykyään opintopiiriä Turun seudulla, on pitänyt esitelmiä ja laatinut kirjoitelmia Heijasteeseen. Hän toimii tilitoimistoyrittäjänä ja on perheellinen. Harrastuksena on liikunta.

Tuula Parviainen, *jäsenkomitean puheenjohtaja*. Tuulan vastuulla on uusien jäsenien hakemusten vas-

taanotto ja alkuhaastattelu. Hän muistaa seuran puolesta jäsenien tietyt merkkipäivät. Lisäksi hän on messuvastaava eli tiedustelee messutapahtumat, hoitaa ilmoittautumiset, sopii esittelijöiden kanssa vuorot, ajat jne. Jos vielä jää aikaa, hän kerää seuran historiikkaa. Muuta: Tuula aloitti tutustumisensa *Urantia-kirjaan* 1971 ja oli mukana silloisessa käännöstyön tukiryhmässä ja seuran perustamisessa. Hän on pitänyt esitelmiä, joita on julkaistu Heijasteessakin, ja osallistuu mielellään opintoryhmiin, silloin kun lähipaikkakunnalla sattuu moinen olemaan. Hän on toiminut taiteellisella opetusallalla ja pitää käden taidoista. Nykyään mieluisinta on olla yhdessä lastenlasten kanssa.

Kalevi Eklöf, *julkaisukomitean puheenjohtaja*. Kalevin vastuulla ovat seuran julkaisut, Heijaste ja internet-sivujen sisältö. Hän huolehtii, että sähköposteihin vastataan ja että internetissä toimivalla *Urantia-kirjan* opiskeluryhmällä on vetäjä. Lisäksi hän järjestää Helsingin luentotilaisuudet (ajat ja esitelmöijät). Muuta: Kalevi tutustui *Urantia-kirjaan* jo 1967, oli mukana silloisessa käännöstyön tukiryhmässä ja seuran perustamisessa, osallistuu mielellään opintoryhmiin sekä pitää esitelmiä ja kirjoittaa Heijasteeseenkin. Pisin työkokemus on tullut tekniseltä radioalalta ja opettajana. Hän on perheellinen ja pitää erityisesti puutarhanhoidosta, rakentamisesta ja käden taidoista.

Kalevi Krekilä, *koulutuskomitean puheenjohtaja*. Kalevin vastuulla on lähinnä seuran vuotuisten talvipäivien järjestäminen: paikka, varaukset, esitelmöijät jne. Sen lisäksi hän tarvittaessa koordinoi seuran satunnaisia tilaisuuksia, kuten seuran ja kirjan pyydettyjä esitelyjä jne. Muuta: Kalevi sai *Urantia-kirjan* käsiinsä heti sen ilmestyttyä suomeksi 31.7.1993, josta lähtien hän on osallistunut opintoryhmään ja pitää nykyään omaa ryhmää Lempäälässä, jossa asuu perheineen. Kalevi pitää mielellään esitelmiä ja kirjoittaa Heijasteeseenkin, samalla kun toivoo aktiivisuutta kaikkien toimintaan. Vankkaa työkokemusta hänellä on terästeollisuudesta, ja hän on nauttinut mm. harrastajateatteriin osallistumisesta.

Erja Kalenius, *konferenssikomitean puheenjohtaja*. Erjan vastuulla on lähinnä seuran vuotuisten kesäpäivien järjestäminen: paikka, varaukset, esitelmöijät jne. Sen lisäksi hän hoitaa Helsingin esitelmätalouksien yleisjärjestelyt ja pitää kirjaa seuran käsikirjastosta. Muuta: Erja tutustui *Urantia-kirjaan* 1988, on ollut opintoryhmässä 13 vuotta ja pitää mielellään esitelmiä, joita on julkaistu Heijasteessakin. Hän on terveydenhoito- ja filosofia-alan yrittäjä Tampereen alueella ja pitää luontoharrastuksista, puutarhanhoidosta ja filosofisesta kirjallisuudesta.

Tapio Talvitie

Arvojen edistyminen ikuisessa tulevaisuudessa

Raimo Ala-Hynnilä

Esitelmä kesäpäivillä 12.6.2005

Mitä ovat itse asiassa arvot, joilla on todellista merkitystä ihmisen elämässä, elämän jatkumiselle kuoleman jälkeen ja tulevalle elämälle tuonpuoleisessa?

Täällä maan päällä ihminen joutuu käsittelemään ja pohtimaan elämänsä aikana mielessään ja sisimmäsään erittäin paljon kaikenlaisia arvoja ja niiden mukana esille nousevia merkityksiä ja vaikutuksia. Monesti arvot juontavat juurensa yhteiskunnan, työtovereiden, ystävien ja lähimmäisten esille nostamista malleista, normeista ja ajatuksista, mutta ennen kaikkea ihmismielen omasta pohdinnasta ja ihmisen omasta sisäisestä elämästä.

Arvoja voidaan jaotella erilaisiin osiin, kuten esimerkiksi maalliset arvot, moraaliset arvot ja hengelliset arvot. Tässä esityksessä käsittelem pääasiassa *Uran-tia-kirjan* esillä pitämiä ja meille tulevaisuutta ajatellen kaikkein tärkeimpiä eli hengellisiä arvoja.

Mitä me ihmiset sitten pidämme hengellisinä arvoina tässä ja nyt? Ensimmäisenä tulevat mieleen ainakin hyvyys, rakkaus, epäitsekkyys, palvelu, totuus, kauneus.

Ovatko hengelliset arvot sitten täsmälleen samantaisia eri ihmisten ajatuksissa ja ennen kaikkea teoissa?

Otetaanpa esimerkiksi hyvyys. Sanan hyvyys me kaikki käsittänemme arvoksi. Miten lienee sitten hyvyys-sanaa edeltävä ns. hyvä teko? Jokin täsmällinen, määrätty, lainausmerkeissä hyvä teko ei ehkä toiselle merkitsekään hyvää tekoa, mutta toiselle se taas sitä on.

Entäs tarkoitus, tarkoitus tehdä hyvää? Nimittäin varsinaiset teot ovat saattaneet olla ehkä aivan erilaisia ja jopa täysin päinvastaisia, mutta tarkoitus ja motiivi tehdä hyvää ovat kuitenkin olleet samoja. Voidaanko siis filosofoida ja sanoa, että hyvyys itse asiassa onkin tekoa edeltävä tarkoitus ja aie sekä motiivi, ei niinkään itse teko?

Voitaisiin ajatella, että meidän maailmassamme juuri puhtain sydämin ja ajatuksin, oikeanlaisin motiivien ja tarkoituksin liikkeellä oleva ihminen omaa hyvyden ja hyvyyttä. Todennäköisesti se on kuitenkin vasta sellaista hyvyyttä, joka on hyvin vaillinainen, ns. finiittistä hyvyyttä.

Jos mietitään sitten seuraavaksi sitä, mitä hyvyys

voisi olla sitten ikuisessa tulevaisuudessa ja siten joskus myös ihmisen saavutettavissa. Puhutaan infiniittisyydestä ja absoluuttisesta hyvyydestä, ja tällöin mielestäni hyvyys tarkoittaa ja pitää sisällään koko hyvyysketjun: aikomus, tarkoitus, motiivi ja teko. Teko, joka sopii absoluuttisen eli täydellisen hyvin käsillä olevaan tilanteeseen ja joka sisältää täydellisen viisauden ja kokemuksen soveltaa hyvää tekoa juuri siihen tilanteeseen, joka on käsillä. Tällainen teko sisältää myös **tiedon ja kokemuksen** siitä, mitä hyvän teon seuraukset ja merkitykset ovat sillä nimenomaisella hetkellä ja ennen kaikkea siitä, mikä on teon vaikutus tulevassa ajassa ja ikuisuudessa. Tässä on mielestäni juuri se ero ihmisperäisen hyvän teon ja absoluuttisen hyvän teon välillä. Kokemus menneestä ikuisuudesta, tieto nykyisyydestä, viisaus yhdistettynä kokemukseen, maailmankaikkeuden jumalallisten lakien tunteminen, tulevaisuuden ennakoiminen ja sen vaikutus ikuisuuden kehällä. Tähän kaikkeen me emme täällä maan päällä eläessämme vielä ymmärrettävästi kykene.

Kokemukselliset hengelliset arvot ja merkitykset kerääntyvät aikojen ja aikakausien kuluessa Korkeimman Olennon kehittyvään jumaluuskokemukseen. Täten kehittyvä Korkein Oleno omaa kaikki ihmisten kokemusten kautta syntyneet hengelliset arvot.

Kun tällainen kokemuksellinen kehkeytyminen on saatu loppuun, sen on määrä tarjota perimmäinen palvelumääränpää kaikille ajan ja avaruuden luoduille, jotka ovat saavuttaneet absoniittiset tasot —. [12:4]

*Hengelliset arvot ja henkevoimat ovat **todellisia**. Persoonallisuuden kannalta henki on luomakunnan sielu; aine on varjomainen fyysinen ruumis. [82:2]*

Mielestäni hengelliset arvot itse asiassa jäävät idean ja pelkän ajatuksen tasolle, mikäli kuolevainen persoonallisuus ei niin sanotusti elä niitä todeksi omassa elämässään. Tällöin hän ei ole nimittäin pystynyt tuottamaan hengen hedelmiä oikeiksi ja hyväiksi kokemiensa arvojen mukaisesti ja niiden vaikutuksen ansiosta. Kokemuksellinen elämä ja eläminen oikeiksi kokemiensa arvojen mukaisesti aiheuttaa arvojen siirtymistä eteenpäin kokemuksen piirissä olevien lähimmäisten hyväksi. Se tuo elämään tyyneyttä, varmuutta,

onnellisuutta, rakkauden tunnetta, iloa ja hengellistä kokemusta. Kokemuksellisuuteen myös kuuluvat epävarmuus, suru, pettymykset ja epätäydellisyys ovat asioita, joihin kehittyvä sielu saa ajan myötä etäisyyttä. Aika ja kehitys tuovat mukanaan yhä enemmän oman vaillinaisuuden sekä maailman ja maailmojen epätäydellisyyden ymmärtämistä ja ennen kaikkea uskoa siihen, että kehitys kuitenkin päivä päivältä on mahdollista luottamalla arvoihin, jotka tuntee oikeiksi ja hyväiksi. Arvoihin, jotka kumpuavat Jumaluudesta.

Aikajana on hyvä ottaa huomioon kehityksessä täällä maan päällä eläessämme.

Nuorella iällä hyvän teon ymmärtäminen hyväksi on monesti sillä lyhyellä elämäkokemuksella katsottuna jopa absoluuttisen hyvä. Vanhemman arvioijan näkökulmasta katsoen, kun arviointiin otetaan mukaan kaikki elämän mukanaan tuoma viisaus, harkinta ja kauaskatseinen arviointi teon seurauksista, voipi olla, että jokin teko ei näytäkään enää niin hyvältä. Arvot ovat saaneet erilaisia merkityksiä. Toisaalta hyvyttä ei voi aina mitata, ainakaan ihmisen arviointikyvyllä. Me osaamme arvioida vain tekoa, emme sen taustalla olevaa motiivia ja tarkoitusta. Toisaalta, mikäli jokin teko yksilön kannalta **tuntuu** hyvältä, se vain **on** sitä ja sen mukaan täytyy elää, olkoonkin niin, että paremmalla viisaudella varustetun yksilön kannalta tai jopa taivaallisen viisauden ja absoluuttisen viisauden kannalta tai absoluuttisen harkintakyvyn kannalta katsottuna jokin teko saattaa näyttää hyvinkin vähän viisaalta ja hyvältä.

Seuraavassa kerron eräästä omakohtaisesta kokemuksesta ja itselleni syvästi mieleen syöpyneestä tapahtumasta:

90-luvun alkupuolella olin vierailemassa itänaapurissa työasioissa. Itse asiassa matka oli kestänyt neuvotteluineen jo lähes viikon ajan. Paluumatkalla ja jo aika lailla väsyneinä saavuimme Moskovan miljoonakaupunkiin ja päätimme työkaverini ja tulkkimme kanssa tutustua vielä maailmankuuluun Punaiseen Toriin ennen Helsinginjunaan siirtymistä. Tori on nähnyt monet historialliset tapahtumat aina Iivana Julman ajoista lähtien. Itselleni ovat syöpyneet parhaiten mieleen 60-luvulla pikkupoikana TV:stä nähdyt valtavat ydinohjukset ja sotilasrivit, joita Neuvostoliiton aikaan esiteltiin jokavuotisessa sotilasparaatissa. Torin toista laitaa reunustaa GUM:n tavaratalo-alue, toisessa päässä sijaitsee erittäin kaunis ortodoksisirkko, ja toista reunaa hallitsevat palatsi- ja hallinto-alue sekä Leninin mausoleumi. Palatessamme kierroksen jälkeen takaisin torin siihen laitaan, josta sinne olimme saapuneet, huomasimme kovasti hälisevän porukan kokoontuvan sen yhdessä

kulmauksessa. Hämmästyksellemme hälyn aiheutti vanha rääsiyihin pukeutunut nainen, joka piteli kädessään venäjänkielistä kylttiä. Hänen vierellään seisoi noin kymmenvuotias lapsi, joka määkyi koväänisesti. Tuo tyttö määkyi tosiaan kuin lammas, ja tuo vanha nainen alkoi huutaa vielä kovemmalla äänellä lähestyessämme. Tulkki alkoi kertoa samalla, mitä naisen kantama kyltti kertoi, mutta sitä en jäänyt enää kuuntelemaan. Tajusin, että kyse on kahdesta ahdingossa olevasta ihmispoloisesta, ja sitten täysin ennalta odottamatta jokin vahva voima ja sisäinen, ikään kuin kova paine työnsi minut kaiken sen hälisevän väkijoukon läpi kohti näitä kahta onnetonta rääsiyihin puettua olentoa. Väkijoukko väistyi ja hiljeni ympärillä. Päästyäni vanhuksen eteen työnsin käteni syväälle taskuun, kahmaisni sieltä kaikki kolikot, jotka siellä sattuivat olemaan, ja ojensin ne sanaakaan lausumatta vanhuksen ylös ojennettuun rypyiseen käteen. Hänen katseensa olisi jo hyvin riittänyt kiitokseksi kaikkien niiden sanojen lisäksi, mitä hän lausui suustaan, vaikka toisaalta niitä minä en edes kaivannut, sillä tämän jälkeen mielessäni ja sielussani alkoi kasvaa sellainen kokemus, jota en ennen tapahtumaa enkä sen jälkeen ole milloinkaan kokenut. Sitä voisi kuvailla sellaiseksi riemuksi, jolla ei ole rajaa, se oli iloa, joka syntyi antamisesta, sen koki pyyteettömäksi auttamiseksi, ja sitten yhtäkkiä siitä kasvoi ja kumpusi hengellinen kokemus. Sitä kokemusta on sanoin vaikea kuvata, sitä vain ymmärsi, että tässä hetkessä ja paikassa syntyi kanava ylöspäin ihmisen ja Jumalan välille, ja sitä kanavaa myöten virtasi hengen ilo ja se viestitti, että teko oli oikea ja aidosta hengestä syntynyt. Antamisen jälkeen käännyin kannoillani ympäri ja kävelin ikään kuin maasta irti, pumpulipilvessä takaisin työkaverini ja tulkin luokse. Varsinkin tulkki huomasi jotain ihmeellistä kasvoillani, sillä tietämättä itse asiassa mitään sisimmässäni tapahtuvasta myllerryksestä, hän kysyi yllättäen: ”Uskotko sinä Jumalaan?” Sillä hetkellä en mielenliikutukseltani kuitenkaan pystynyt vastaamaan mitään, ainoastaan nyökkäämään. Tuon tapahtuman jälkeen seurueemme oli totaalisen hiljainen; kukaan ei lausunut sanaakaan pitkään aikaan. Marssimme kukin syvissä mietteissä torilta pois alittaen tunnelin kautta leveän pääkadun, ja sitä myöten sulauduimme takaisin ihmisviiniin.

Analysoidessani jälkikäteen tuota tapahtumaa oli siinä jotain varsin eriskummallista. Nimittäin kokea tällaisen suhteellisen vähäpätöisen tapahtuman yhteydessä niin voimakas, todellinen hengellinen kokemus. Hyvyttä antamistapahtumassa ei välttämättä ollut

enempää kuin motiivin ja tarkoituksen perusteella, mutta se riitti. Lähellekään esimerkiksi absoluuttista hyvyyttä tuossa tapahtumassa tuskin päästiin. Kerjäläisten auttaminen nimittäin on kaksiteräinen miekka. Kuitenkin pohtiessani sitä jälkikäteen tulini kokemani perusteella siihen johtopäätökseen, että kun näet kerjäläisen, anna hänelle jotakin.

Alla muutamia *Urantia-kirjan* otteita arvoista ja merkityksistä:

Totuus on koossapitävää, kauneus vetoavaa, hyvyys vakaavaa. Ja kun nämä todelliseen olemukseen kuuluvat arvot koordinoituvat persoonallisuuskokemuksessa, tuloksena on sellaista ylevää rakkautta, jolle viisaus antaa puitteet ja jota kuuliaisuus kvalifioi. [43:5]

Merkitys on jotakin, jonka kokemus lisää arvoon; se on arvottavaa tietoisuutta arvoista. Erillinen ja puhtaasti itsekäs nautinto saattaa merkitä tosiasiallista merkitysten arvon alennusta, tarkoituksetonta nautiskelua, joka jo alkaa lähestyä subteellista pahaa. [1097:1]

Arvot eivät voi koskaan olla staattisia; todellisuus merkitsee muuttumista, kasvamista. Muuttuminen, josta puuttuu kasvu, merkityksen laajeneminen ja arvon korottuminen, on arvotonta – se on potentiaalista pahaa. Mitä suurempaa kosmisen sovittautumisen laadukkuutta jokin kokemus ilmentää, sitä enemmän merkitystä siihen sisältyy. Arvot eivät ole käsitteellisiä barboja, vaan ne ovat todellisia, mutta ne ovat aina riippuvaisia subteiden tosiasiaista. Arvot ovat aina sekä aktuaalisia että potentiaalisia – eivät sitä, mikä oli, vaan sitä, mikä on ja on oleva. [1097:2]

*Mieli tietää määrän, reaalisuuden, merkitykset. Mutta laatu – arvot – tuntemalla **tunnetaan**. Se, joka tuntee, on tietävän mielen ja siihen liittyvän todellistavan hengen keskinäinen luomus. [1219:5]*

Ennen kuin saavutat Paratiisin tasot, hyvyys tulee aina olemaan enemmänkin sitä, mitä tavoittelet, kuin sitä, mitä sinulla jo on; paremminkin tavoite kuin saavutettu kokemus. Mutta jo kun vasta isoat ja janoat vanhurskautta, koet yhä suurempaa tyydytystä hyvyyden osittaisestakin saavuttamisesta. Se, että maailmassa esiintyy hyvyyttä ja pahuutta, on itsessään positiivinen todiste ihmisen moraalisen tabdon olemassaolosta ja todellisuudesta; persoonallisuudesta, joka tällä tavoin tunnistaa nämä arvot ja joka myös kykenee tekemään valinnan niiden välillä. [1458:5]

Sitä mukaa kuin nouset ylöspäin luodun olennon kehityksen noudattamaa universumiasteikkoja, löydät aina vain enemmän hyvyyttä ja aina vain vähemmän pahuutta, täysin sen mukaisesti, mikä on oma kykyysi kokea hyvyyttä ja nähdä totuutta. Erbeenbarjoittamisen tai pahuudenkokemisen kyky häviää kokonaan vasta, kun taivaaseen nouseva ihmissielu saavuttaa lopulliset henkitasot. [1458:3]

Jeesuksesta kerrotaan kirjan sivuilla, että kun hän teki hyvää, niin hän oli samalla itse hyvyys elämällä todeksi ne hyvät ja hengestä syntyneet teot, joita hän opetti lähimmäisilleen.

Näin Jeesus paljasti universuminsa luoduille uutta ja pa-

rempaa tietä merkitsevän menetelmän, elämiseen kätkeytyvät korkeammat moraaliset arvot ja avaruuden maailmoissa esiintyvään evolutionaariseen ihmisolemassaoloon sisältyvät syvemmät hengellisen tyydytyksen lähteet. [1519:4]

Tavan takaa Jeesus varoitti kuulijoitaan abneudesta sanoen, että "ihmisen onni ei ole sitä, että hänellä on ylen määrin aineellista omaisuutta." Hän sanoi sanomasta päästyään: "Mitä se ihmistä hyödyttää, jos hän voittaa koko maailman ja kadottaa oman sielunsa?" Hän ei koskaan hyökännyt suoraan omaisuuden omistamista vastaan, mutta hän piti tiukasti kyllä kiinni siitä, että ikiajat on välttämätöntä asettaa hengelliset arvot ensimmäisiksi. [1581:4]

Urantia-kirja korostaa erityisesti uskonnon merkitystä arvojen etsinnässä.

Uskonnon tarkoituksena on löytää universumista arvoja, jotka houkuttelevat esille uskoa, luottamusta ja vakuuttuneisuutta; uskonto huipentuu palvelukseen. Uskonto paljastaa sielulle ne korkeimmat arvot, jotka muodostavat vastakohdan mielen löytämille subteellisille arvoille. Tällainen yli-inhimillinen ymmärrys on saavutettavissa vain aidon uskonnollisen kokemuksen kautta. [2075:11]

Urantia-kirja tuo myös esille ihmisen ns. sisäisen elämän merkitystä arvojen ja merkitysten ymmärtämisessä.

Aitoa sivilisaatiota merkitsevät edistysaskeleet syntyvät kaikkein tässä ihmiskunnan sisäisessä maailmassa. Vain sisäinen elämä on reaalisesti luovaa. Sivilisaatio ei pysty juurikaan edistymään, kun jonkin sukupolven nuorison enemmistö suuntaa mielenkiintonsa ja tarmonsensa aistittavan eli ulkoisen maailman materialistisiin pyrintöihin. [1220:2]

Onnellisuus ja ilo kumpuavat sisäisestä elämästä. Et voi tuntea oikeata iloa, jos olet vain omissa oloissasi. [1220:6]

Hengellinen kasvu liittyy arvojen löytämiseen. Seuravassa taas löytöjä kirjasta.

Hengellinen kasvu on ensiksi tarpeiden tiedostamista, seuraavaksi merkitysten näkemistä ja sitten arvojen löytämistä. Todiste aidosta hengellisestä kehityksestä on siinä, että esille tulee ihmispersonallisuus, jonka vaikuttimena on rakkaus, jota aktivoi epäitsekäs palvelumieli ja jota hallitsee jumalallisuudesta kertovien täydellisyysihanteiden varaukseton palvelu. Ja tämä kokemus kaikkineen on uskonnon todellisuus – eivät suinkaan pelkät teologiset uskonkäsitykset. [1095:6]

Hengellisyden lopullisuuteen pääseminen merkitsee samaa kuin suurimman mahdollisen todellisuuden, suurimman mahdollisen jumalankaltaisuuden, saavuttaminen. Ikuinen elämä on loputonta infiniittisten arvojen tavoittelua. [1096:2]

Arvot ja ennen kaikkea merkitykset ovat sellaisia, jotka kasvavat elämän ja kokemuksen mukana, ikuisuudessa ja ikuisessa tulevaisuudessa, ikuisuuden kehällä. Tärkeintähän jo *Urantia-kirjan* mukaan ei ole se, mitä me **juuri nyt tällä hetkellä olemme, vaan se, mitä me haluamme olla ja mitä me tulemme olemaan.**

Opetuslasten persoonallisuus, osa 3

Pentti Lehtelä

Alustus Helsingin keskustelutilaisuudessa 16.4.2005

KOLME VELJESPARIA KAHDENTOISTA APOSTOLIN JOUKOSSA

Jeesuksen kahdentoista apostolin joukossa oli kolme veljesparia: **Andreas ja Pietari, Jaakob ja Johannes Sebedeus** sekä kaksoset **Jaakob ja Juudas Alfeus**.

Näiden kolmen veljesparin suhteen mieltäni on jo pitkään askarruttanut ja kiehtonut paitsi

1. heidän tehtävänsä organisaatiossa ja henkilökohtaiset erityistaitonsa, niin myös,
2. miten biologisesti ”samaa lihaa ja verta” olevat veljekset suhtautuivat toisiinsa ja tulivat toimeen keskenään Jeesuksen rinnalla kulkiessaan ja sen jälkeen,
3. mitä erityisominaisuuksia kukin heistä yksilöinä näki Jeesuksen persoonallisuudessa,
4. mitä erityispiirteitä vastaavasti Jeesus ihmisen ajatusmaailman täysin tuntien ja ymmärtäen näki kussakin heistä,
5. mitä henkilökohtaisia ohjeita, kehotuksia ja varoituksia Jeesus antoi heille kullekin erikseen,
6. miten nämä kuusi valtakunnan lähettilästä reagoivat luonteensa mukaisesti eri tilanteissa ja miten he luottivat, tukivat ja kannustivat toinen toisiaan.

Usein kuulee väitettävän, että me ihmiset sanoessamme rakastavamme jotakuta toista rakastamme pikemminkin omien arvojemme, tunteittemme ja odotustemme toteutumista tuossa rakkautemme kohteessa emmekä niinkään itse rakkautemme kohdetta persoonana. Näin lienee etenkin silloin, kun ihmissuhteemme tuohon rakkautemme kohteeseen on vasta alussa tai rakentumassa eikä elämä ole vielä ehtinyt koetella rakkautemme aitoutta ja syvyyttä.

Tätä varsin inhimillistä taustaa vastaan tarkasteltuna kahdentoista apostolin suhtautuminen itseensä, työtovereihinsa ja Jeesukseen asettuu aivan uuteen, mielenkiintoiseen valoon, minkä pohtimisen jätän kuitenkin jokaisen lukijan omakohtaisen tutkistelun varaan.

Toisena ääripäänä on se tosiasia, että **Jeesuksen rakkaus ihmisiä kohtaan on varauksetonta**.

- *Nasaretiin palattuana Jeesus — oli kovasti mielisään siitä, että hänellä nyt oli joka päivä tilaisuus tavata varsin paljon ihmisiä, joita tuli maan ja ympäröivien alueiden kaikista osista. Jeesus todellakin rakasti ihmisiä — tuiki tavallista rabvasta. [1399:6] Hän oli tuolloin 18-vuotias.*

- *Jeesus rakastaa ihmiskuntaa kaksinaista kiintymystä osoittaen. Hän eli maan päällä kaksinaisena persoonallisuutena: ihmis- ja jumalallisena persoonallisuutena. Jumalan Poikana hän rakastaa ihmistä isällisellä rakkaudella: hän on ihmisen Luoja, hänen universumin-Isänsä. Ihmisen Poikana Jeesus rakastaa kuolevaisia veljenä; hänhän oli kiistatta ihminen ihmisten joukossa. [1573:4]*

- *Hänen rakkautensa tietämättömiä kuolevaisia kohtaan tuli täysin määrin esille hänen raakojen sotilaiden ja ajattelemattomien palvelijoiden irvailujen, lyöntien ja tönimisten kohteena osoittamassaan kärsivällisyydessä ja suuressa itsehillinnässä. Häntä se ei edes suuttanut, kun nämä sitoivat hänen silmänsä ja iwaillen häntä kasvoihin lyödessään kiljuivat: ”Profetoipas nyt meille, kuka se oli, joka sinua mottasi.” [2000:2]*

- *Hän ei verrattomassa elämässään jättänyt milloinkaan esittämättä ihmiselle ilmoitusta Jumalasta. Nyt hän esitti näissä kuolevaisena elämänsä elämänvaiheen viimeisissä kohtauksissa ja kohta seuraavassa kuolemassaan Jumalalle uuden ja koskettavan ilmoituksen ihmisestä. [2000:3]*

A. APOSTOLIEN TEHTÄVÄT ORGANISAATIOSSA JA ERITYISTAIDOT

Kolmen veljesparin osalta käsittelen aihetta jäljempänä tarkemmin. Muiden osalta esitän tässä yhteydessä seuraavan tiivistelmän.

Jeesuksen Andreakselle antaman kehotuksen mukaisesti apostolit järjestäytyivät ja muodostivat jo alkuvaiheessa yksinkertaisen organisaation. Jeesus kutsui heidät koolle ja asetti heidät virallisesti valtakunnan lähettiläiksi Kapernaumin ylängöllä sunnuntaina 12.1.27. Apostolien virkaanasettamisen yhteydessä Jeesus piti ns. ”vuorisaarnansa”, jota on myöhemmin virheellisesti pidetty hänen evankeliuminaan.

1. **Andreaksen**, ensimmäisenä valitun apostolin, Jeesus nimitti kohta kahdentoista apostolin puheenjohtajaksi ja toiminnanjohtajaksi, jonka ensimmäisenä tehtävänä oli osoittaa muille apostoleille heidän tehtävänsä ja paikansa organisaatiossa. Andreas oli koko voimallaan tukemassa Jeesuksen toimintaperiaatetta, jonka mukaan he käyttäisivät **henkilökohtaista työtä** keinona kouluttaa kahdestatoista apostolista valtakunnan sanansaattajia. Hamaan loppuun saakka Andreas pysyi apostolikunnan vanhimpana.

2. Veljensä **Pietarin** sekä **Jaakob** ja **Johannes Sebedeuksen** Andreas nimitti Jeesuksen henkilökohtaisiksi avustajiksi. Jeesus oli tällaista järjestelyä toivonut ja Andreas katsoi parhaaksi valita tähän erikoistehtävään valitsemisjärjestyksen mukaan seuraavat kolme apostolia.

Heidän oli määrä palvella Jeesusta päivin ja öin, huolehtia hänen ja hänen perheensä fyysisistä ja muista tarpeista. He olivat myös hänen seuranaan yön hartaushetkinä, jolloin hän rukoili ja oli selittämättömässä yhteydessä taivaassa olevaan Isäänsä.

Andreas olisi itse halunnut tarjoutua tähän siunattuun palvelukseen, mutta koska Mestari oli jo osoittanut hänelle oman tehtävänsä, hän nöyrästi ja enempiä empimättä määräsi nämä kolme ottamaan paikkansa Jeesuksen rinnalla.

3. **Filippuksesta** tehtiin ryhmän isäntä ja hyvä isäntä hän olikin. Hänen luonteensa vahvin puoli oli hänen järjestelmällinen perusteellisuutensa. Hän oli sekä matemaattinen että systemaattinen. Hänen velvollisuutenaan oli hankkia ruokaa ja huolehtia siitä, että vieraat ja toisinaan suuretkin kuulijajoukot saivat jotakin syödäkseen.

Filippus ei ollut mies, jonka voitiin odottaa tekevän suuria, mutta hän oli mies, joka osasi tehdä pikkuasiat suurenmoisella tavalla. Hän oli lähtöisin seitsenlapsisesta perheestä, johon kuului kolme poikaa ja neljä tyttöä. Hän oli lapsista toiseksi vanhin. Jeesuksen kuolleistanousun jälkeen hän kasti koko perheensä valtakunnan jäseniksi.

Jeesuksen ominaisuus, jota Filippus lakkaamatta ihaili, oli Mestarin pettämätön anteliaisuus. Filippus ei kertaakaan huomannut Jeesuksessa mitään, joka olisi ollut pikkusieluista, kitsastelevaa tai saiturimaista, ja hän palvoi tätä kaiken aikaa näkyvää ja pettämätöntä avokätsyyttä.

4. **Natanaelin** velvollisuutena oli huolehtia kahdentoista apostolin perheistä. Hän oli usein poissa apostolien neuvonpidoista, sillä milloin hän kuuli, että joku hänen vastuullaan olevista oli sairastunut tai että jollekulle oli tapahtunut jotakin odottamatonta, hän ei aikaillut vaan riensi heti asianomaiseen kotiin. Muut apostolit saattoivat olla turvallisin mielin tietäessään perheidensä hyvinvoinnin olevan Natanaelin pätevissä käsissä. Varat tähän Natanael sai rahastonhoitaja Juudakselta, ja hän lähetti ne tarvitseville perheille viikoittain. Natanael oli kahdentoista apostolin joukossa monessa suhteessa vertaansa vailla oleva nero. Hän oli apostolien filosofi ja uneksija, mutta hän oli silti hyvin käytännönläheinen.

Natanaelilla oli milloin syvällisen filosofoin-

nin kausia, milloin harvinaisen ja hullunkurisen huumorin kausia. Sopivalla tuulella ollessaan hän oli kahdentoista apostolin joukossa luultavasti paras jutunkertoja. Jeesus nautti suuresti kuunnellessaan Natanaelin esitelmöivän milloin vakavista, milloin joutavanpäiväisistä asioista. Natanael suhtautui Jeesukseen ja valtakuntaan vähä vähältä yhä vakavammin, mutta itseensä hän ei koskaan suhtautunut vakavasti. Hänessä "ei ollut viekkautta". Natanael oli sekä rehellinen että vilpiton. Syystä Jeesuskin sanoi hänelle: *"Katso väärentämätöntä israelilaista, jossa ei vilppiä ole. Seuraa minua."* [1527:1]

Jeesuksessa Natanael kunnioitti eniten hänen suvaitsevuuttaan. Hän ei milloinkaan kylästynyt mietiskelemään Ihmisen Pojan avarakatseisuutta ja ylitsevuotavaa myötätuntoa kaikkia kohtaan.

5. Publikaanista **Matteus Leevistä** Andreas teki apostolien varainhankkijan. Hänen velvollisuutenaan oli huolehtia siitä, että budjetti oli tasapainossa ja että kassaa täydennettiin uusilla varoilla. Hän oli hyvä ihmistuntija ja erittäin tehokas propagandisti.

Leevin persoonallisuutta on vaikea hahmottaa, mutta hän oli toden totta taitava poliitikko ja oli äärimmäisen lojaali Jeesukselle. Saamansa tehtävän hän suoritti tavattoman antaumuksellisesti.

Jeesus ei antanut Matteus Leeville koskaan lisänimeä, mutta hänen apostolitoverinsa kutsuivat häntä yleisesti "rahantekijäksi". Matteuksella oli valtuudet määrätä kaksitoista apostolia tarvittaessa verkkojensa pariin, mikäli varat toimintaan ehtyisivät. Mutta tähän ei tarvinnut turvautua kertaakaan sen jälkeen, kun he aloittivat julkisen toimintansa maanantaina 19.1.27.

Sattui usein, ettei viikkokassa riittänyt kattamaan varaintarvetta; silloin Matteus verotti raskaasti omia henkilökohtaisia rahavarojaan. Leevi kyllä toivoi kovasti, että Jeesus saisi tietää suuren osan rahoista tulevan hänen taskustaan, mutta hän ei osannut aavistaa, että Mestari tiesi siitä kaiken. Apostolit kuolivat tietämättä, että Matteus oli heidän taloudellinen hyväntekijänsä jopa niin pitkälle, että kun hän vainojen alettua lähti julistamaan valtakunnan evankeliumia, hän oli käytännöllisesti katsoen penniton.

Jeesuksen anteeksiantava asennoituminen oli se, jota Matteus eniten arvosti. Milloinkaan hän ei lakannut kertomasta, että **pelkkä usko** riittää yritettäessä löytää Jumala. Valtakunnasta puhuessaan hän sanoikin mielellään: *"Se on sitä, että yritetään löytää Jumala."* [1559:8]

Tämän kapernaumilaisen liikemiehen ja tulinkerääjän suurenmoinen ja hyödyllinen elämäntaival on esimerkillään johdattanut kaikkina myöhemmin aikoina tuhansia ja taas tuhansia

muuta liikemiehiä, viranhaltijoita ja poliitikkoja valtakunnan työhön, kun he ovat kuulleet sisimmässään Mestarin sanovan: ”Seuraa minua.”

6. Tuomas Didymukselle lankesi matkasuunnitelmien tekeminen ja hoitaminen. Matkanjohtajana hän johti kyvykkäästi apostolikunnan työskentelyä ja liikkumista. Hänen asianaan oli järjestää majapaikat ja valita ylimalkaan ne paikkakunnat, joilla he opettivat ja saarnasivat. Hän oli hyvä toimeenpanija, oivallinen liikemies, mutta hänelle oli paljon haittaa hänen mielialansa ailahtelevaisuudesta. Hän oli yhtenä päivänä yhdenlaatuinen mies, seuraavana päivänä taas aivan jotakin muuta. Hänellä oli apostoleihin liittyessään taipumusta melankoliseen asioiden hautomiseen, mutta kun hän tuli kosketuksiin Jeesuksen ja apostolien kanssa, se paransi hänet suurelta osin tästä sairaalloisen itsekkeskestä itsensä tutkiskelusta.

Myöhemmin aikoina hän on tullut tunnetuksi ”epäilevänä Tuomaana”, mutta hänen työtoverinsa tuskin koskaan pitivät häntä parantumattomana epäilijänä. On totta, että hänen mielenlaatunsa oli erittäin loogista ja skeptisyyteen viittaavaa, mutta hänessä oli sellaista rohkeaa lojaalisuutta, joka esti hänet paremmin tuntevia henkilöitä pitämästä häntä vähättelevänä skeptikkona. Tuomas oli kahdentoista apostolin joukossa ainoa, jonka ajattelu oli analyyttisen selkeää. Hän oli apostoliryhmän todellinen tiedemies.

Tiedemiehet eivät ehkä tänäänkään ymmärrä kaikkea Jeesuksesta ja hänen toiminnastaan maan päällä, mutta Mestarin ja hänen ihmistovereidensa parissa eli ja työskenteli mies nimeltään Tuomas Didymus, jolla oli aidon tiedemiehen ajatusmaailma ja joka epäilemättä uskoi Jeesus Nasaretilaiseen.

Kun muut apostolit suhtautuivat Jeesukseen kunnioituksella hänen täysimittaisen persoonallisuutensa jonkin yksittäisen erityispiirteen johdosta, niin Tuomas ”analyttisenä tiedemiehenä” oli ainoa apostoleista, joka kykeni tarkastelemaan kunnioittamansa Mestarin verrattoman tasapainoisen luonteen kokonaiskuva.

7. Alfeuksen kaksospojat Jaakob ja Juudas osoitettiin väkijoukkojen järjestyksenpitäjiksi. Heidän tehtävänä oli ottaa avukseen riittävä määrä järjestysmiehiä kyetäkseen saarnatilaisuuksissa pitämään yllä järjestystä väenpaljouksien keskellä. Sen lisäksi he toimivat kahdentoista apostolin yleispalvelijoina ja juoksupoikina. Aina he olivat valmiina ojentamaan auttavan kätensä apostoleille. He auttoivat mm. Filippusta muonituksen järjestämisessä ja veivät Natanaelin puolesta rahaa apostolien perheille.

8. Simon Selootin vastuulle annettiin rentoutu-

mis- ja virkistäytymistoimintojen järjestäminen, jossa toimessaan hän oli perin tehokas organisoija. Hän laati keskiviikkoisin pidettävien vapaapäivien ohjelman ja koetti myös joka päivä varata muutaman tunnin vietettäväksi rentoutumisen ja ajanvietteen merkeissä.

Simonin vahva puoli oli hänen innostava lojaalisuutensa. Milloin apostolien eteen ilmaantui henkilö, joka epäröi liittyä valtakuntaan ja häilyi vielä kahden vaiheilla, niin apuun kutsuttiin Simon. Tältä innokkaalta esitaistelijalta, joka julisti **pelastusta Jumalaan uskomi-**
sen kautta, meni usein vain viitisentoista minuuttia henkilön epäilyksen ja päättämättömyyden pois hälventämiseksi. Ja kohta nähtiin taas uuden sielun syntyvän **uskon vapahdukseen ja pelastuksen riemuun.**

Vaikka Simon isänmaallisuudessaan oli kiihkeä vallankumouksellinen ja peloton levottomuuksien lietsoja, hän kuitenkin kesytti vähitellen tulisen luontonsa, kunnes hänestä lopulta tuli voimallinen ja vaikuttava saarnaaja, jonka sanomana oli ”*rauha maan päällä ja hyvä tahto ihmisten kesken.*”

Simon oli oivallinen väittelijä, kiistely oli hänelle todellakin mieluisaa. Ja milloin jouduttiin tekemisiin oppineiden juutalaisten harjoittaman laillisuutta korostavan ajattelun tai kreikkalaisten viljelemien älyllisten saivartelujen kanssa, tehtävä osoitettiin aina Simon Selootille.

Mitä Simon niin suuresti Jeesuksessa ihaili, oli Mestarin tyyneys, hänen varmuutensa, tasapainoisuutensa ja selittämätön mielenmalttinsa.

9. Juudas Iskariotin Andreas nimitti rahastonhoitajaksi. Hän kantoi rahakukkaroa, maksoi kaikki kulut ja hoiti kirjanpidon. Juudas laati Matteus Leeville joka viikko menoarvion ja esitti myös viikoittaiset selonteot Andreakselle. Juudas maksoi kassasta suoritettavat maksut Andreaksen antaman valtuutuksen nojalla. Juudas Iskariotia olen käsitellyt lähemmin *Heijas-teessa nro 1/2005.*

B. VELJESPARIEN LUONTEET JA KESKINÄISET SUHTEET

1. Andreas & Pietari

Andreas syntyi Kapernaumissa ja oli runsaan vuoden Jeesusta vanhempi. Hän oli viisilapsisen perheen vanhin lapsi. Veljensä **Simon Pietarin** kanssa heillä oli kolme sisarta. Heidän tuolloin jo kuollut isänsä oli ollut Sebedeuksen yrityskumppani kalankuivatusalalla Beetsaidassa, Kapernaumin kalasatamassa. Kun Andreaksesta tuli apostoli, hän oli naimaton, mutta hän asui naimisissa olevan veljensä, Simon Pietarin, luona. Simonilla oli kolme lasta. He olivat molemmat kalastajia ja Sebedeuksen poikien Jaakobin ja Johanneksen yhteistyökumppaneita.

Kun Andreas lauantaina 23.2.26 kohtasi Jeesuksen, hän yksinkertaisesti vain ilmoittautui hänen seuraajakseen. Andreas oli tuolloin 33-vuotias, ja vielä samana iltana hän esitteli kolme vuotta nuoremman veljensä, Simon Pietarin, Jeesukselle.

Veljekset polveutuivat erinomaisista esivanhemmista. Andreas oli apostoleista kyvykkäin. Puhetaitoa lukuun ottamatta hän oli yliverinen melkein kaikissa muissa taidoissa, joita kuvitella saattoi. Andreas oli hyvä organisoija mutta vieläkin parempi hallintomies. Hän oli ymmärtäväinen toimeenpanija ja oli tavallisesti perillä siitä, mitä kulloinkin oli menossa. Päätöksensä hän teki viivyttelämättä.

Andreas ja Pietari olivat luonteeltaan ja temperamentiltaan hyvin erilaisia, mutta heidän kunniaakseen on ikuisesti luettava, että he tulivat keskenään loistavasti toimeen. On erittäin harvinaista, että Andreaksen tyyppisellä vanhemmalla miehellä olisi niin perinpohjainen vaikutusvalta nuorempaan ja lahjakkaaseen veljeensä.

Kaikki Simon Pietarin ystävät tunsivat hänet arvaamattomana ja impulsiivisena kaverina. Hän oli mies, jossa oli impulsiivisuutta, optimismia ja tuskastuttavaa häilyvyyttä. Hän antoi itselleen liian helposti vapauden heittäytyä voimakkaiden tunteidensa valtaan. Pietari joutui alinomaa vaikeuksiin siksi, ettei malttanut luopua tavastaan puhua ajattelematta.

Pietarin ajattelemattomuus aiheutti alituisia ikävyyksiä myös kaikille hänen ystävilleen ja työtovereilleen, ja se oli niin ikään syynä siihen, että hän sai monet lempeät nuhteet myös Mestariltaan. Ainoa seikka, joka esti Pietaria joutumasta enempiin vaikeuksiin ajattelemattomien puheidensa takia, oli se, että hän jo varhaisessa vaiheessa oppi keskustelemaan monista suunnitelmistaan ja kaavailuistaan veljensä Andreaksen kanssa, ennen kuin uskaltautui tekemään ehdotuksistaan julkisia.

Andreas ja Pietari olivat poikkeus säännöstä, sillä he osoittivat esimerkillisesti, kuinka veljeksetkin voivat elää rauhanomaisesti keskenään ja tehdä tuloksellista työtä yhdessä. Veljellisessä harmoniassaan heitä tasaisempia olivat Alfeuksen veljekset, mutta he olivatkin identtiset kaksoiset.

He eivät milloinkaan olleet vähääkään kateellisia toistensa lahjoista, kyvyistä tai saavutuksista. Andreas ei ollut koskaan kateellinen Pietarin puhetaidoillista kyvyistä. Pietarin pitämät puheet olivat sujuvia, puhuttelevia ja dramaattisia. Hän osasi myös johtaa ihmisiä luontaisella ja innostavalla tavalla. Pietari oli kahdentoista apostolin joukossa selvästi muista erotuva saarnamies. Hänen ajattelunsa oli nopeaa, mutta hänen järkeilynsä ei ollut syvällistä.

Andreas vuorostaan oli kaikista apostoleista paras ihmistuntija. Andreas oli hyvin lahjakas löytämään nuorten ihmisten piilevät voimavarat ja paljastumatomat kyvyt. Erinomaisena ihmistuntijana hän mm. tiesi, että Juudas Iskariotin sydämessä vallitsi rauhat-

tomuus, ja hän tiesi sen jo kauan ennen kuin kukaan muu apostoli osasi sitä edes epäillä. Mutta Andreas ei kertonut pahoista aavistuksistaan yhdellekään heistä.

Sunnuntaina 28.5.30, helluntaipäivän jälkeen, Pietarista tuli kertaiskulla kuuluisa, mutta Andreasta ei milloinkaan ärsyttänyt se, että hänet koko hänen loppuelämänsä ajan esiteltiin ”Simon Pietarin veljenä”. Valtakunnan jäsenmäärä lisääntyi tuona päivänä kahdellatuhannella sielulla Pietarin innoittavan saarnan ansiosta. Andreas sanoi veljelleen: *”Minä en olisi kyennyt sitä tekemään, mutta olen iloinen, että minulla on veli, joka siihen kykeni.”* Tähän Pietari vastasi: *”Ja ellet sinä olisi tuonut minua Mestarin luokse ja omalla päättäväsyydelläsi pitänyt minua hänen luonaan, en olisi ollut täällä tätä tekemässä.”* [1549:4]

2. Jaakob ja Johannes Sebedeus

Jaakob, vanhempi Sebedeuksen veljeksistä, joille Jeesus antoi lempinimen ”ukkospojat”, oli 30-vuotias, kun hänestä tuli apostoli. Hän oli naimisissa, hänellä oli neljä lasta, ja hän asui lähellä vanhempiaan Beetsaidassa, Kapernaumin laitamalla. Hän oli kalastaja ja harjoitti ammattiaan 24-vuotiaan veljensä **Johanneksen** kumppanina ja yhdessä Andreaksen ja Simon Pietarin kanssa. Jaakob ja Johannes olivat tunneet Jeesuksen kauemmin kuin kukaan muu apostoleista.

Jaakob oli kyvykäs apostoli mutta mielenlaadultaan ristiriitainen. Näytti siltä kuin hänellä todellakin olisi ollut kaksi luonnetta. Hänen käyttövoimanaan olivat voimakkaat tunteet. Hänellä oli tulinen luonteenlaatu, ja hän oli erityisen kiivas aina, kun hänen suuttumuksensa oli saatu nousemaan. Kun myrsky oli asettunut, hänellä oli aina tapana osoittaa vihansa oikeutetuksi ja puolustella sitä sillä perusteella, että kysymyksessä oli ollut täysin oikeutettu närkästyksen ilmaus. Hän etsi syytä itsensä ulkopuolelta.

Jaakob Sebedeuksen ajattelu ja suunnittelu oli tasapainoista. Hänen persoonallisuutensa erinomainen piirre oli hänen kykynsä nähdä jonkin ehdotuksen kaikki puolet. Andreaksen rinnalla hän oli apostoliryhmässä yksi maltillisimmista. Hän oli tarmokas yksilö, mutta hänellä ei ollut koskaan kiire.

Hän kykeni ymmärtämään ihmisluontoa hyvin laajalta alalta; hän tuli mainiosti toimeen monitaitoisen Andreaksen, malttamattoman Pietarin ja sulkeutuneen Johannes-veljensä kanssa Hän oli erinomainen vastapaino Pietarille.

Ajoittaisia vihanpuuskia lukuun ottamatta Jaakobin persoonallisuus oli paljossa Andreaksen persoonallisuuden kaltainen. Hänellä ei kuitenkaan ollut Andreaksen hienotunteisuutta tai ihmisluonnon ymmärrystä. Jaakob oli Pietarin ja Matteuksen jälkeen kahdestatoista apostolista paras julkisten puheiden pitäjä. Hän oli vaatimaton ja epädraamaattinen ja teki työnsä turhaa melua pitämättä.

Johanneksen luonteen vahvin puoli oli hänen luottavuutensa; hän oli reipasotteinen ja rohkea, uskollinen ja harras. Hänessä ilmeni sellaista kylmäveristä ja uskaliaista rohkeutta, jollaista ilmeni vain muutamassa apostolissa. Hän oli apostoleista se, joka seurasi Jeesuksen kannoilla sinä yönä, kun tämä pidätettiin, ja uskalsi olla Mestarin seurassa aina kuoleman kitaan saakka. Hän oli läsnä ja lähellä hamaan viimeiseen Jeesuksen maan päällä viettämään hetkeen.

Johanneksen suurin heikkous oli omahyväisyys. Hän piti sitkeästi kiinni siitä itse luomastaan käsityksestä, että hän oli ”se opetuslapsi, jota Jeesus rakasti”. Jeesuksen kaltainen jalomielinen persoonallisuus ei olisi syylistynyt antamaan jollekulle suosikin asemaa, rakastamaan yhtä apostolia enemmän kuin muita.

Johanneksessa oli vielä eräs toinenkin puoli, jollaista tässä hiljaisessa ja itseään tutkiskelevassa luonnetyyppissä ei odottaisi kohtaavansa. Hänessä oli jonkin verran yksisilmäisyyttä, ja hänen suvaitsemattomuutensa meni kohtuuttomuuksiin.

Tässä suhteessa hän ja Jaakob muistuttivat paljon toisiaan. Nämä ”ukkospojat” halusivat kumpikin taivaan syöksevän tulta epäkunnioittavien samarialaisten niskaan, jotka julkesivat suhtautua epäkunnioittavasti heidän Mestariinsa. Kohdattuana joitakuita muukalaisia, jotka opettivat Jeesuksen nimeen, Johannes välittömästi kielsi heitä niin tekemästä. Mutta eivät he kahdentoista apostolin joukossa olleet ainoat, joihin oli tarttunut liiallista itsensä korostamista ja ylemmydentuntoa. Mutta Jaakobin ennenaikainen kuolema tasoitti hänen Johannes-veljensä kiihvasta luonteenlaatua suuresti.

Johannes oli vähäpuheinen mies, paitsi milloin hänen mielensä kuohahti. Hän ajatteli paljon mutta puhui vähän. Vanhetessaan hänen kiukkunsa pysyi paremmin aisoissa, mutta hän ei koskaan päässyt kokonaan eroon vaiteliaisuudestaan. Hän oli kuitenkin saanut lahjaksi merkittävän määrän luovaa mielikuvitusta.

Vaikka Jaakobilla ja Johanneksella oli omat vaikeutensa heidän koettaessaan työskennellä yhdessä, oli merkille pantavaa, miten hyvin he tulivat keskenään toimeen. He eivät tässä onnistuneet aivan yhtä hyvin kuin Andreas ja Pietari tai Alfeuksen kaksoiset, mutta paljon paremmin kuin tavallisesti odottaisi kahdelta veljekseltä, eritoten tällaisilta itsepäisiltä ja päättäväsiltä veljeksiltä.

Nämä Sebedeuksen veljekset olivat paljon suvaitsevampia toisiaan kuin ulkopuolisia kohtaan. He olivat kiintyneet syvästi toisiinsa; he olivat aina olleet hyvin keskenään toimeen tulevia leikkitovereita. Joitakin vuosia Jaakobin marttyyrikuoleman jälkeen Johannes otti vaimokseen veljensä lesken. Hänen elämänsä viimeiset kaksikymmentä vuotta hänestä huolehti yksi hänen rakastamistaan toisen polven tyttäristä.

3. Jaakob ja Juudas Alfeus

Alfeuksen kaksoispojat Jaakob ja Juudas olivat kalastajia, ja he asuivat Heresan lähellä. Heidät valitsivat Sebedeuksen veljekset. Kaksoiset olivat 26-vuotiaita ja olivat naimisissa. Jaakobilla oli kolme lasta ja Juudaksella kaksi.

Ulkonäöltään, mentaaliltaan ominaisuuksiltaan ja hengellisen käsityskykynsä puolesta nämä kaksi miestä olivat lähes identtisiä. Se, mitä on sanottavissa toisesta, on kirjattavissa myös toisen ominaisuudeksi. Kaksoisia kutsuttiin myös lempinimillä Taddeus ja Lebbeus. Opetuslasten heille antamat hyväntahtoisuutta osoittavat lempinimet viittasivat keskinkertaisuuteen. Heillä ei ollut sen paremmin vahvoja kuin heikkojakaan puolia. Kaksoiset olivat hyväluontoisia, ajatusmaailmaltaan yksinkertaisia auttajia, ja jokainen rakasti heitä.

He tiesivät olevansa ”vähäisimmät kaikista apostoleista” ja suhtautuivat siihen vain iloisesti ja kiitollisin mielin. Jeesus toivotti nämä ”yhden talentin” nuoret miehet tervetulleiksi valtakunnan henkilökohtaisen esikuntansa kunniatehtäviin, sillä avaruuden maailmoissa on lukemattomat miljoonat muita heidän kaltaisiaan yksinkertaisia ja pelokkaita sieluja, jotka Mestari niin ikään haluaa toivottaa tervetulleiksi.

Jeesus ei halveksi vähäisyyttä, hän halveksii vain pahuutta ja syntiä. Jaakob ja Juudas Alfeus olivat vähäisiä, mutta he olivat myös uskollisia. He olivat yksinkertaisia ja tietämättömiä, mutta he olivat myös laajasydämiä, ystävällisiä ja anteliaita.

C. MILLAISENA APOSTOLIT KOKIVAT JEEUSKSEN JA VALTAKUNNAN?

Jokainen opetuslapsi rakasti Jeesusta, mutta kukin kahdestatoista apostolista tunsivat vetoa häntä kohtaan siksi, että **jokin tietty** Jeesuksen persoonallisuuden piirre vetosi erityisesti juuri tähän yksittäiseen apostoliin.

Kun muut apostolit suhtautuivat Jeesukseen kunnioituksella hänen täysimittaisen persoonallisuutensa jonkin yksittäisen erityispiirteen perusteella, niin Tuomas oli tässä suhteessa muista yllättävä poikkeus. Analyyttisenä ”tiedemiehenä” Tuomas oli ainoa apostoleista, joka kykeni hahmottamaan itselleen suuresti kunnioittamansa Mestarin verrattoman tasapainoisen luonteen kokonaiskuvan.

Apostolit todella halusivat koko maailman tuntevan hänet. He olivat saaneet nähdä, että kunhan ihmiset vain tulivat tuntemaan Jeesuksen, heidät valtasi halu jakaa tämä henkilökohtainen kokemus Jeesuksesta omien ystäviensä kanssa.

En malta olla tuomatta lähempään tarkasteluun Tuomaksen näkemystä Jeesuksesta. Olen liittänyt sen veljesparien näkemysten perään. Mitä erityispiirteitä Jeesuksen luonteessa ja persoonallisuudessa muut apostolit ihailivat, on jo esitetty kohdassa A.

Andreas ihaili Jeesusta siksi, että tämä oli johdonmukaisen vilpiton. Samoin Jeesuksen teeskentelemätön arvokkuus herätti Andreaksessa suuren kunnioituksen tunteen.

Andreaksen valtakunnan hyväksi tekemä suuri palvelus oli siinä, että hän neuvoi Pietaria, Jaakobia ja Johannesta niiden ensimmäisten lähetyssaarnaajien valitsemisessa, jotka kohta lähetettiin julistamaan evankeliumia. Hän antoi myös näille ensimmäisille johtajille neuvoja, miten valtakunnan hallinnolliset asiat tulisi järjestää.

Varsin pian Jeesuksen ylösnousemuksen jälkeen Andreas alkoi kirjoittaa henkilökohtaisia muistiinpanoja Mestarin lausumista ja teoista. Andreaksen kuoleman jälkeen tästä yksityisestä kirjoituksesta tehtiin kopioita, jotka kiersivät vapaasti kristillisen kirkon ensimmäisten opettajien keskuudessa. Myöhemmin näitä Andreaksen kirjoituksia muokattiin, korjailtiin, muutettiin ja niihin tehtiin lisäyksiä niin, että niistä lopulta muodostui melko yhtäjaksoinen kertomus Mestarin elämästä maan päällä. Viimeinenkin näistä muunnetuista ja korjatuista kopioista tuhoutui Aleksandriassa sattuneessa tulipalossa noin sata vuotta sen jälkeen, kun Andreas oli kirjoittanut alkuperäiskappaleen.

Pietari oli ensimmäinen apostoli, joka täydestä sydäimestä tunnusti, että Jeesuksessa kietoutuivat yhteen ihmisyyys ja jumaluus. Hän ihaili Jeesuksessa eniten tämän ylimaallista helläsydämyyttä. Hän ei milloinkaan kyllästynyt mietiskelemään Jeesuksen pitkämielisyyttä. Koskaan hän ei unohtanut sitä opetusta, että väärintekijälle on annettava anteeksi. Ei vain seitsemän kertaa, vaan seitsemänkymmentäseitsemän kertaa.

Pietarin vahvin piirre oli lojaalisuus ja ystävyys. Pietari rakasti Jeesusta todella ja totisesti. Tästä antaumuksensa suunnattomasta väkevyvyydestä huolimatta hän suurta epävakaisuutta ja häilyvyyttä osoittaen antoi palvelustytön kiusoitella itseään niin, että kielsi viidesti Herransa. Niinä synkkinä ja lohduttomina päivinä, jotka seurasivat Mestarin kieltämistä, Pietari ajatteli paljon niitä sieluunsa syöpyneitä vaikutelmia, jotka Jeesuksen anteeksiantava luonne oli sinne piirtänyt.

Paavalia lukuun ottamatta Pietari teki yhden sukupolven aikana enemmän kuin yksikään toinen ihminen valtakunnan rakentamiseksi ja lähetti sananviejä maailman neljälle kulmalle. Apostoleista ensimmäisenä Pietari asteli puolustamaan Filippuksen toimintaa samarialaisten keskuudessa sekä Paavalin työtä eijuutalaisten parissa.

Ja kuitenkin Pietari myöhemmin Antiokiassa teki täyskäännöksen ja vetäytyi joksikin aikaa työstään eijuutalaisten parissa vain siksi, että juutalaiset olivat irvailleet hänelle. Pietari kesti vainon ja suoran hyökkäyksen mutta luhistui joutuessaan pilkan kohteeksi.

Valtakunnan työn kannalta Pietari toisti toistamis-

taan samaa virhettä aina kuolinpäiväänsä saakka: hän yritti saada juutalaiset vakuuttumaan siitä, että Jeesus sittenkin oli juutalaisten Messias

Simon Pietari kadotti varsin pian mielestään totuuden Jeesuksesta Ihmisen Poikana, ilmoituksena Jumalasta, koko ihmiskunnan rakastavasta Isästä. Niinpä Pietari tahtomattaan yhdessä Paavalin kanssa väärästi ”Jeesuksen uskonnon” **Jumalan Isyydestä ja ihmisten veljeydestä** ja muunsi sen uudeksi ”kristinuskoksi” eli uskonnoksi **ylösnouseesta Kristuksesta maailman lunastajana**.

Jaakobin eniten ihaillema Jeesuksen ominaispiirre oli Mestarin myötätuntoinen kiintymys. Jeesuksen ymmärtäväinen kiinnostus niin vähäosaisia kuin mahtavia, niin rikkaita kuin köyhiäkin kohtaan vetosi suuresti Jaakobiin. Koko kahdentoista apostolin joukosta juuri hän pääsi lähimmäksi Jeesuksen opetuksen todellisen merkittävyyden ja tärkeyden ymmärtämistä. Ennen kuin heidän koulutuksensa päättyi, hänelle oli muodostunut erinomainen käsitys Jeesuksen sanomasta valtakunnan todellisesta merkityksestä.

Jaakob ei ollut missään mielessä oikukas, mutta hän saattoi silti olla yhtenä päivänä hiljainen ja vaitelias ja seuraavana päivänä jutella vilkkaasti ja kertoa tarinoita. Tavallisesti hän kyllä Jeesuksen kanssa keskusteli vilkkaastikin, mutta kahdentoista apostolin parissa hän saattoi olla päiväkaudet joukon hiljainen mies. Hänen ainoa suuri heikko kohtansa olikin nämä selittämättömät hiljaisuudenpuuskat. Jaakob ei tavoitellut mitään erityistä tunnustuksenosoitusta.

Herodes Agrippa pelkäsi Jaakobia enemmän kuin kaikkia muita apostoleja. Herodes surmautti Jaakobin miekalla. Jaakob oli näin ollen kahdestatoista apostolista ensimmäinen, joka uhraisi elämänsä uudella valtakunnan taistelurintamalla.

Johanneksen eniten arvostamat Jeesuksen luonteenpiirteet olivat Mestarin rakkaus ja epäitsekkyys. Nämä ominaisuudet tekivät Johannekseen niin suuren vaikutuksen, että hänen koko myöhempää elämänsä tuli hallitsemaan rakkauden ja veljellisen kiintymyksen tunne.

Hän oli kahdestatoista apostolista ensimmäinen, joka uskoi kokosydämisesti Jeesuksen kuolleista heräämiseen, ja hän oli ensimmäinen, joka tunnisti Mestarin, kun tämä ilmestyi kymmenelle apostolille perjantaina 21.4.30 Galilean järven rannalla.

Johanneksen elämään vaikutti suunnattomasti se, että hän näki Jeesuksen kodittomana vaeltajana, sillä hän tiesi, miten uskollisesti Jeesus oli huolehtinut äitinsä ja perheensä toimeentulosta. Hän tunsu Jeesusta kohtaan syvää myötätuntoa myös sen johdosta, ettei Jeesuksen perhe häntä ymmärtänyt.

Erityisen ja pysyvän vaikutuksen Johannekseen teki se tapa, jolla Jeesus jätti pienimmänkin toiveensa taivaassa olevan Isänsä tahdon varaan. Samoin Jeesuksen päivittäinen elämä, jossa kuvastui sanaton luottavaisuus, teki Johannekseen niin syvän vaikutuk-

sen, että se sai hänen luonteessaan aikaan merkittäviä ja pysyviä muutoksia, jotka näkyivät hänessä koko hänen myöhemmän elämänsä ajan.

Vanhemmiten hän puhui rakkaudesta ja kirjoitti rakkaudesta. Tästä ”ukkosenojasta” tuli ”rakkauden apostoli”. Iäkkäänä piispana Efesoksessa hän ei enää kyennyt seisomaan saarnastuolissa ja saarnaamaan, vaan hänet oli kannettava kirkkoon tuolissa. Kun häntä pyydettiin jumalanpalveluksen lopulla lausumaan uskoville muutama sana, hän ei vuosikausiin sanonut muuta kuin ”*Lapsukaiseni, rakastakaa toisiansa.*”

Johannes oli vankilassa useita kertoja, ja hänet karkotettiin Patmoksen saarelle neljäksi vuodeksi. Ellei hän olisi oppinut tahdikkuutta ja saanut viisautta, hänet olisi epäilemättä tapettu, kuten tapettiin hänen suorapuheisempi veljensä Jaakob. Johannes matkusteli paljon ja hän työskenteli taukoamatta. Kun hänestä oli tullut Aasian seurakuntien piispa, hän asettui asumaan Efesokseen.

Johannes ohjasi työtoveriaan Naatania ns. ”Johanneksen evankeliumin” kirjoittamisessa, mikä tapahtui Efesoksessa hänen ollessaan 99-vuotias. Kaikesta kahdestatoista apostolista vain Johannes Sebedeuksesta tuli lopulta merkittävä teologi. Hän kohtasi luonnollisen kuoleman Efesoksessa vuonna 103 ollessaan 101-vuotias.

Jaakob Alfeus rakasti Jeesusta Mestarin vaatimattomuuden takia. Kaksoiset eivät kyenneet ymmärtämään Jeesuksen ajatusmaailmaa, mutta sen he käsittivät, että heidän ja Mestarin sydämen välillä oli myötätunnon side. Heidän mielensä ei ollut kaikkein korkealaatuisimpia. He olivat kaikella kunnioituksella varsin keskinkertaisia. Mutta hengellisessä olemuksessaan heidän kokemuksensa olivat todellisia. He uskoivat Jeesukseen ja olivat aitoja Jumalan poikia ja valtakunnan jäseniä.

Juudas Alfeusta veti Jeesuksen puoleen Mestarin koruton nöyryys. Niin suuri nöyryys niin suureen persoonalliseen arvokkuuteen yhdistyneenä viehätti Juudasta suuresti. Se, että Jeesus aina käski vaikenemaan epätavallisista teoistaan, teki syvän vaikutuksen tähän yksinkertaiseen luonnonlapseseen.

Kaksoiset rakastivat Mestariaan, ja Jeesus rakasti heitä. He eivät koskaan keskeyttäneet kysymyksillään hänen luentojaan. He ymmärsivät varsin vähän apostolitovereidensa filosofisista keskusteluista tai teologisista väittelyistä, mutta he olivat riemuissaan siitä, että saivat olla mukana tällaisessa mahtimiesten ryhmässä.

Miten kiitollisen ylpeitä nämä nöyrät miehet olivatkaan päivänä, jolloin Mestari kieltäytyi hyväksymästä erästä rikasta miestä evankelistaksi, ellei tämä myisi tavaroitaan ja auttaisi köyhiä. Kuullessaan tämän ja nähdessään kaksoiset Jeesuksen neuvonantajien joukossa ihmiset tiesivät varmuudella, ettei Jeesus katsonut henkilöön. Kaksosten kautta kansa oivalsi,

että vain Jumalan valtakunta voitaisiin rakentaa näin keskinkertaisista ihmisistä muodostuvalle perustukselle.

Tavallisia ihmisiä rohkaisi suuresti sellainen havainto, että kaksosten kaltaisille oli suotu kunnia saada paikka apostolien joukossa. Jo yksistään näiden keskinkertaisten miesten hyväksyminen apostoleiksi oli keino, jolla valtakuntaan saatiin joukko arkoja uskovia. Tavallinen kansa suhtautui suopeammin ajatukseen, että heitä ohjailivat ja opastivat valtakunnan viralliset järjestyksenpitäjät, jotka olivat hyvin paljon heidän itsensä kaltaisia.

En malta olla ottamatta varsinaisen veljesteemani ulkopuolelta esille ”tiedemies”-Tuomaksen ja Jeesuksen välistä suhdetta, joka poikkesi olennaisesti muiden apostolien näkemyksestä Jeesuksesta.

Tuomaksen seurasta Jeesus nautti suuresti. He kävivät monia pitkiä ja henkilökohtaisia keskusteluja. Hänen jäsenyytensä kahdentoista apostolin joukossa oli pysyvä julistus siitä, että Jeesus rakasti myös rehellisiä epäilijöitä. Tuomaksen kohtaaminen apostolien joukossa oli suuri lohdutus monille epäroiville, ja he rohkaistuivat tulemaan sisälle valtakuntaan, vaikkeivät he kyenneetkään täysin ymmärtämään kaikkea, mikä sisältyi Jeesuksen opetusten hengellisiin ja filosofisiin puoliin.

Kun muut apostolit suhtautuivat Jeesukseen kunnioituksella hänen täysimittaisen persoonallisuutensa jonkin **yksittäisen** erityispiirteen perusteella, niin Tuomas oli tässä suhteessa yllättävä poikkeus. Analyttisenä ”tiedemiehenä” Tuomas oli ainoa apostoleista, joka kykeni hahmottamaan itselleen suuresti kunnioittamansa Mestarin verrattoman tasapainoisen luonteen **kokonaiskuvan**:

- niin rakastavan armelias ja kuitenkin niin taipumattoman oikeudenmukainen ja rehti;
- niin luja muttei koskaan itsepäinen;
- niin tyyni muttei koskaan välinpitämätön;
- niin avulias ja niin myötätuntoinen muttei koskaan tungetteleva eikä diktatorinen;
- niin vahva mutta samalla kuitenkin niin lempeä;
- niin varmakäyttöksinen muttei koskaan karkea eikä töykeä;
- niin hellä muttei koskaan häilyvä;
- niin puhdas ja viaton mutta samalla niin miehekkäs, tarmokas ja voimaperäinen;
- niin aidosti rohkea muttei koskaan äkkipikainen tai tyhmänrohkea;
- niin suuri luonnonihailija mutta kuitenkin täysin vailla taipumusta luonnon palvomiseen;
- niin humoristinen ja leikillinen mutta kuitenkin täysin vailla pintapuolisuuutta ja kevytmielisyyttä.

Juuri tämä persoonallisuuden verraton sopusuhtaisuus viehätti suuresti Tuomasta. Kahdentoista apostolin joukossa hän oli se, jonka älyllinen Jeesuksen ymmärtäminen ja Jeesuksen persoonallisuuden arvostaminen oli suurinta.

URANTIA-KIRJAN LEVITTÄMINEN JA TIEDONANTO JULKISUUDESTA

Jeffrey Wattles

Seuraavassa keskustuomiston, 533 Diversey Parkway, Chicago, julkaisu vuodelta 1983, jossa esitetään uudelleen eri lähteistä peräisin olevia neuvoja ja suunnitelmia, jotka selittävät perussyitä *Urantia-kirjan* pitkän tähtäimen toimintalinjalle. Mikä tahansa historiallinen teos saattaa tarvita jonkinasteista tarkistamista sen nykymerkityksen ilmentämiseksi, vähintäänkin sen, että Urantia-säätiön tarkoituksen tukemiseksi perustettu veljesorganisaatio ei ole enää nimeltään Urantia-veljeskunta vaan Kansainvälinen Urantia-yhdistys eikä sen jäsenryhmiä enää kutsuta nimellä ”Seura” vaan ”Yhdistys”.

Urantia-kirjan ajoitus. *Urantia-kirjan* tullessa painovalmiiksi 1955 muutamat Urantia-veljeskunnan yleisneuvoston jäsenet valmistelivat yhteistyössä muistion liittyen *Urantia-kirjan* ajoitukseen sekä heidän näkemyskseen maailman kyvystä ottaa vastaan viides käänteentekevä ilmoitus. Tämä muistio oli päivätty 4.4.1955, ja se oli sijoitettu toimeenpanevan komitean kansioihin. Tässä osa heidän muistiotaan:

Pidämme *Urantia-kirjaa* ihmisyyhteisön edistyvän evoluution pääkohteena. Se ei kuulu uuden aikakauden aloittaviin vaikuttaviin vallankumouksellisiin ajanjaksoihin, vaikka se näyttääkin selvästi olevan ajoitettu ilmestymään erään sellaisen ihmisyyhteisön vallankumouksen vanavedessä. Kirja kuuluu siihen aikakauteen, joka seuraa välittömästi nykyisen ideologisen kamppailun jälkeen. Se tarkoittaa aikaa, jolloin ihminen on halukas etsimään totuutta ja oikeudenmukaisuutta. Kun nykyajan hämmennyksestä aiheutuva kaaos on ohitettu, mahdollisuudet ihmissuhteiden uuden ja paremman aikakauden kosmiseen määrittelemiseen ovat parantuneet. Kirja on tarkoitettu juuri tätä maanpäällisten asioiden paremman järjestyksen aikaa varten.

”Mutta kirjan julkaisua ei ole siirretty tuohon (mahdollisesti) kaukaiseen aikaan. Kirjan varhainen julkistaminen on tehty edellyttäen, että se olisi käytettävissä johtajien ja opettajien koulutuksessa. Sen olemassaoloa tarvitaan myös herättämään sellaisten varakkaiden henkilöiden huomiota, jotka saattavat tuntea tarvetta lahjoittaa varoja muille kielille kääntämistä varten.

”Meidän on opittava hallitsemaan sieluamme kärsivällisyydellä. Olemme yhteydessä totuuden ilmoitukseen, joka on osa tämän maailman uskonnon

luonnollista kehitystä. Liian nopea kasvu olisi hengenvaarallista. Kirja on annettu **niille, jotka ovat siihen valmiina** jo paljon ennen sen maailmanlaajuisen tehtävän aikaa. On luotava tuhansia opintoryhmiä, ja kirja on käännettävä monille kielille. Silloin kirja on valmiina lohduttamaan ja valaisemaan monien kieli-alueiden ihmisiä, kun taistelu ihmisen vapaudesta on lopulta voitettu ja maailma on saatettu vielä kerran turvalliseksi Jeesuksen uskonnolle ja ihmiskunnan vapaudelle.

Varhaisvaiheen suunnitelmat. Niille, jotka olosuhteista johtuen alkoivat huolehtia viidennestä käänteentekevistä ilmoituksesta, ja meille seuraajille oli selvää, että edessämme oli kolme pääohjelmaa:

1. valmentaa johtajia ja opettajia,
2. saada aikaan tuhansittain opintoryhmiä ja
3. kerätä varoja *Urantia-kirjan* vieraskielisiin käännöksiin.

Sovittiin, että oli tärkeää suorittaa nämä toimenpiteet kaikessa hiljaisuudessa, ilman loistoa ja julkisuutta. Näin ollen päätettiin, että ilmoitus leviäisi uusille lukijoille pääasiassa henkilökohtaisilla ja yksilöllisillä menetelmillä. Varhaiset suunnittelijat uskoivat, että kirjan hengellisistä ja älyllisistä opetuksista hyvin perillä olevista ihmisistä tulisi muodostaa laaja ja tukeva säätiö. Jotta opiskelijat voisivat ravita uskoaan ja jalostaa tietämystään opetuksista, täytyy löytyä kiistelystä vapaa ilmapiiri. Maine kääntäisi opiskelijoiden huomion pois opinnoista ja valmentautumisesta; siksi julkisuutta tulisi välttää.

Urantia-veljeskunta ja Urantia-säätiö ovat noudattaneet tätä suunnitelmaa vuodesta 1955 lähtien, koska aikaisempia suunnittelijoita seuranneet, johtavassa asemassa olleet henkilöt ovat suhtautuneet täysin yhäpitävästi varhaisiin arviointeihin.

Vuonna 1958 Urantia-säätiö lähetti muistion ”laajennetun kotimaisen ja kansainvälisen veljeyden komitealle” (aikaisemmin ”laajennetulle ulkomaiselle komitealle”):

”Mainostaminen. Nähtävissä olevassa tulevaisuudessa johtokunnan jäsenet pitävät epäviisaana ryhtyä viralliseen mainostamiseen.

”Henkilökohtainen propaganda. Johtokunnan jäsenet ovat yhtenä joukkona tarkkailleet suurella mielenkiinnolla *Urantia-kirjan* leviämistä viimeiset

kaksi ja puoli vuotta. Määrättyjä tärkeitä poikkeuksia lukuun ottamatta kirja näyttää edenneen parhaiten uusiin käsiin silloin, kun vastaanottajalla oli kohtalaisen läheinen suhde luovuttajaan. Niinpä suosittelemme tämän menetelmän korostamista leivityksessä.”

Evolutionaarinen vastaan vallankumouksellinen kasvu. Urantia-veljeskunta organisoitiin ensisijaisena tarkoituksenaan *Urantia-kirjan* opetusten levittäminen; kuitenkin eräs veljeskunnan aikaisempi presidentti neuvoi:

”Tämä Urantia-liike ei ole väliaikainen, dramaattinen leimahdus, joka ilmestyy nopeasti historian panoraamassa sitten sammuaakseen. Mieluumminkin se on pitkäaikainen projekti, joka on tarkoitettu tulemaan osaksi lahjoittautuneen Pojan jälkeistä uskonnollista aikakautta.”

Toinen veljeskunnan aikaisemmista presidenteistä muistutti kerran kuulijakuntaansa:

”Emme saa kiirehtiä. Emme saa rynnistää epäviisaisiin toimintoihin ilmoituksen edistämiseksi. Ne, jotka olivat todistamassa Urantia-lukujen muotoutumista ja sen jälkeistä *Urantia-kirjan* julkaisemista, vartioivat ja valvoivat mustasukkaisesti menetelmää, jolla se esiteltiin maailmalle, antaen näkymättömien ystäviemme esimerkin hillitä kärsimättömyyttään ja hallita innostustaan, ystäviemme, jotka odottivat satoja vuosia tehdäkseen tämän ilmoituksen.”

Maailman tila. *Urantia-kirja* kommentoi itse meidän sukupolvemme ihmisten älyllistä ja hengellistä tilaa:

Sekä eurooppalaisen että amerikkalaisen elämänmuodon piirissä vallitseva älyllinen ja filosofinen ilmasto on tämän ilmoituksen esittämisen aikaan selvästi sekularistis-humanistinen. [2081:3] Maailman toinen puoli tavoittelee abnaasti totuuden valoa ja tieteen tuottamia tosiasioita, kun toinen puoli sen sijaan riutuu ikivanhan taikauskon ja vain heikosti naamioitun magian kourissa. [973:1] Käsitys hyvästä ja pahasta kosmisina rinnasteina on ihmisten filosofiassa vielä kahdennellakymmenennellä vuosisadalla hyvinkin voimissaan, — —. [962:1] Tuhannet älykkäinä pidetyt ihmiset uskovat yhä, että ihminen voi syntyä onnellisten tai epäonnen tähtien vaikutuksen alaisena, — —. [988:3] Maailma on täynnä kadoksiin joutuneita sieluja, ei teologisessa mielessä kadotettuja, vaan suunnastaan ekeysyneitä, jotka turbautuneen filosofisen aikakauden ismien ja kulttien keskellä kulkevat hämmennyksissään sinne tänne. [1098:4]

Valmius ilmoitukseen. Vielä eräs aikaisempi presidentti on kirjoittanut:

”Me olemme tottuneet murskaamaan tieteen ja teollisuuden menetelmiä ja ohjelmia, ja uskonnollisia

liikkeitä tarkoituksenaan ’pelastaa — tämän sukupolven maailma.’ Mutta meidän on muistettava, että suurimmat virheet planeetallamme on tehty, kun ei ole otettu huomioon perustavaa lakia valmiudesta, joka on avainasemassa kaikkeen pysyvään kasvuun evolutionaarisisissa universumeissa. Kaikki yritykset nopeuttaa tai viivyttää tätä evoluutionaarista prosessia ovat tuomitut epäonnistumaan.”

Eräs kokenut veljeskunnan jäsen on huomauttanut:

”Kun N.A.S.A kartoittaa avaruusaluksen paluuta ilmakehään, on sen tapahduttava riittävän asteittaisesti ja tarpeeksi hitaasti, ja sopivassa kulmassa, ettei siitä tulisi leimuava meteori. Samoin meidän on, mitä suurinta varovaisuutta ja ennakkoharkintaa noudattaen, laskettava näiden edistyneiden opetusten lentorata — lähestyminen — planeetan evolutionaariseen ja kulttuurilliseen ilmakehään.”

Toisin sanottuna: Ilmoituksen täytyy löytää tiensä pehmentää törmäystä, jaksottaa iskun voimaa, synkronisoida aikaisempiin evoluution trendeihin.

Eräs veljeskunnan aikaisemmista presidenteistä, hyväksyen edellisen neuvonantajan arviot maailman valmiudesta ilmoitukseen, on kirjoittanut:

”Meidän ei ole vaikeaa ymmärtää, miksi niin vähän ihmisiä on valmiina hyväksymään tosiasian siitä, että tärkeä ilmoitus on ilmaantunut. Ajallemme on tunnusomaista kaaos ja sekaannus sekä laajalle levinnyt välinpitämättömyys hengellisiä todellisuuksia kohtaan. Ja näiden asioiden on poistuttava, ennen kuin miehet ja naiset suurin joukoin — ovat valmiit etsimään totuutta ja oikeudenmukaisuutta. Tämä tulee olemaan merkinä siitä, että *Urantia-kirjan* aikakausi on alkanut.”

Meidän ensisijainen uskollisuutemme. Muistuttakoot veljeskunnan ensimmäisen presidentin sanat meitä aina:

”Meidän on oltava tarkkoja, että emme sekoita ensisijaista ja toissijaista uskollisuutta. Ensisijainen hengellinen uskollisuutemme liittyy yksinomaan Universaaliseen Isään. Kun kohtaamme jonkun hengellisesti nälkäisen veljen, meidän ensimmäinen tavoitteemme on tuoda hänet lähemmäksi taivaallista Isäänsä. Sen voimme tehdä kirjan kanssa tai ilman sitä. Kaikki muu on toissijaista ja vähemmän tärkeää tähän yhteen tavoitteeseen verrattuna: ymmärtää olevansa Jumalan poika. Kirja itsessään ei ole päämäärä; se on kaikkein tärkein keino päämäärään. Jos *Urantia-kirjasta* tulee pakollinen palvelutehtävässämme, silloin olemme todella alistaaneet sille primaarisen tarkoituksemme, joka on: palvella Jumalaa.”

EVANKELIUMIN LEVITTÄMINEN JA ISÄN TAHTO

Taivaan valtakunnan evankeliumi. *Urantia-kirjan* lukijat väittävät, että Isän tahto on, että evankeliumia levitetään laajalle ja ilman rajoituksia. He ovat oikeassa. Keskustelua syntyy, kun yritetään määritellä, mitä ”evankeliumilla” ja Isän tahdolla tarkoitetaan suhteessa evankeliumin levittämiseen. Muun muassa eräs määritelmä taivaallisen kuningaskunnan evankeliumista on tämä:

Valtakunnan evankeliumin sisältönä on Jumalan isyyden tosiasia ynnä sen seurauksena oleva totuus ihmisten poikaus-veljeydestä. [2059:4] Jeesus sanoi: Opetuksemme tarjoo uskonnon, jossa uskova on Jumalan poika. Se on taivaan valtakunnan evankeliumin hyvä sanoma. [1598:9]

Onko *Urantia-kirja* ”evankeliumi”? Lukijat esittävät usein uskonsa siitä, että *Urantia-kirja* on todella evankeliumi. Kirja sisältää monia voimakkaita esityksiä evankeliumista, mutta se sisältää myös käsityksiä kosmologiasta, toimintalinjasta, perinnöllisyystieteestä, taloudesta ja sosiologiasta. Evankeliumin viesti on elävää totuutta, joka on juoksevaa, vapaata ja dynaamista. Kirjassa on monia faktoja historiasta ja universumista, jotka eivät ole juoksevia ja vapaita; ne ovat kiinteitä ja tarkalleen määrättyjä. Jos *Urantia-kirja* olisi todella evankeliumi, silloin jonkun kirjan torjuvan, siinä olevien tosiasioiden takia, voitaisiin sanoa hylänneen evankeliumin. Monet muutkin kirjat käsittelevät ihmisen ja Jumalan välistä suhdetta. Ovatko nämä kirjat myös evankeliumia? Mitä evankeliumiin tulee, niin Jeesus sanoi yksinkertaisesti:

*”Jumala on **sinun** Isäsi, ja uskonto – minun evankeliumini – ei ole sen enempää eikä sen vähempää kuin sen totuuden uskoon pohjautuvaa tunnustamista, että sinä olet hänen poikansa. [1590:5]*

Eri aikoina apostolit, opetuslapset, naisten joukot ja uskovat komennettiin levittämään evankeliumia:

”Teidän on toden totta – oltava urbeita puolustaessanne vanhurskautta, väkeviä levittäessänne totuutta ja tarmokkaita julistaessanne tätä valtakunnan evankeliumia aina maailman ääriin saakka.” [1931:5] ”Niin kuin Isä on läbettänyt minut tähän maailmaan, niin läbetän minä nyt teidät. Teidät on kaikki kutsuttu viemään hyvää sanomaa niille, jotka kyyhöttävät pimeydessä. Tämä valtakunnan evankeliumi kuuluu kaikille, jotka sen uskovat; – Menkää siis kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa tätä evankeliumia –.” [2044:4] ”Kehotan teitä aina muistamaan, että tehtävänänne on julistaa valtakunnan evankeliumia ihmisten keskuudessa, eli sitä, että Jumalan isyys on todellista ja ihmisen asema Jumalan poikana on totta.” [2052:4] Mestari pyrki juurruttamaan kaikkien valtakunnan evankeliumin opettajien mieleen, että heidän ai-

noana asianaan oli tuoda yksittäisen ihmisen tietoon, että Jumala on hänen Isänsä – jobdattaa tämä yksilö tiedostamaan oma poikautensa, – . [1593:5]

Laajennettu ilmoitus. Samalla kun evankeliumi oli perusviesti, jota Jeesus ja apostolit saarnasivat kansalle, niin oli myös monia yksityisiä opetuksia, joita hän antoi yhdelle tai kahdelle kuulijalle siksi, että nämä yksilöt olivat paremmin valmistautuneet vastaanottamaan korkeampaa totuutta. Kun Jeesus valaisi Natanaelia kirjoituksista, hän vaati lupausta:

”Natanael, olet tehnyt oikean johtopäätöksen; en suhtaudu kirjoituksiin niin kuin rabbit. ”Keskustelen tästä aiheesta kanssasi sillä ehdolla, ettet kerro näitä asioita veljillesi, jotka eivät kaikki ole valmiita ottamaan tätä opetusta vastaan.” [1767:4]

Jeesuksen opetukset kolminaisuudesta olivat ilmeisesti tarkoitettut kahdelletoista (ks. s. 1144). Melkisedek räättelöi omat opetuksensa hänen oppilaittensa kykyjen ja valmiuksien mukaisesti:

Seuraajiensa syville riveille hän ei edes yrittänyt tarjota opetusta, joka olisi mennyt Edentian Kaikkein Korkeimpien – Urantian Jumalien – hallitusvallasta kertovaa totuutta pitemmälle. Mutta oli muutamia, joille Melkisedek opetti pitemmälle menevää totuutta. Tällöin opetukseen sisältyi totuuksia paikallisuniversumin asiainhoidosta ja organisaatiosta. Loistaralle opetuslapselleen Nordan Keeniläiselle ja tämän innokkaalle oppilasjoukolle hän sen sijaan opetti totuudet superuniversumista ja jopa Havonasta. [1016:6]

Tämän vuoksi voitaisiin päätellä, että aika ajoin yksi tai kaksi yksilöä saattavat olla paremmin varustautuneita vastaanottamaan *Urantia-kirjan* laajempaa totuutta kuin nykypäivän ”suuri yleisö”.

Isän tahto. Lukijat kysyvät: ”Eikö Isän tahto ole, että kirjaa levitetään maailmalle?” Meillä ei tietenkään ole oikeutta olettaa puhuvamme auktoriteettina tai päätellä, mikä Isän tahto on **tähän** toimintaan tai **tuohon** ohjelmaan liittyen. Jeesus näyttää ohjaavan ajatteluaamme Jumalan tahdosta mieluummin, mitä joku **on** tai millaiseksi joku on **tulossa**, kuin mitä joku tai ryhmä **on tekemässä**:

Jeesuksen vastauksen ydinsisältö oli seuraava: Jumalan tahto on sitä, miten Jumala tekee asiat; osallisuutta siinä, minkä ratkaisun Jumala valitsee, kun edessä on jokainen potentiaalinen vaihtoehto. Jumalan tahdon nondattaminen on sen vuoksi vähä vähältä etenevä kokemus yhä enemmän Jumalan kaltaiseksi muuttumisesta, ja Jumala on kaiken hyvän, kauniin ja toden lähde ja määränpää. [1431:2]

Jumalan tahdon täyttäminen ei ole enempää eikä vähempää kuin osoitus luodun halukkeudesta jakaa sisäinen elämänsä Jumalan kanssa – sen saman Jumalan kanssa,

joka on mahdollistanut tällaisen sisäistä merkitysarvoa omaavan luodun olennon elämän. Jakaminen on Jumalan keltaista – jumalallista. [1221:2]

Rukous on tärkein keino löytää Jumalan tahto. Kuitenkin kaunis mieleen juolahtava ajatus saattaa olla tai ei ole Suuntaajasta peräisin. Meidän on tutkittava kriittisesti jokaista rukouksen aikana mieleen tulevaa ajatusta. Voimme luottaa siihen, että sisäinen ohjaus ei ole ristiriidassa käänteentekevän ilmoituksen kanssa; siksi on tärkeää opiskella huolellisesti *Urantia-kirjaa*.

Parhaimmatkin kuolevaiset saattavat harhaantua, elleivät etsi viisautta eri lähteistä. Kukaan ei voi toimia turvallisesti yksin; tähän perustuu ryhmäviisauden arvo.

Onko kirja välttämätön pelastumiselle? On ehdotettu, että jokaiselle miehelle ja naiselle annettaisiin mahdollisuus tuntea kirja ja tehdä päätös, uskoako siihen. Tämä merkitsee sitä, että kirjan hylkääminen pienentäisi pelastumisen mahdollisuuksia. Kirjasta ei löydy tukea tälle väitteelle, että se olisi välttämätön pelastumiselle. Ei Jeesukseen voinut levittää evankeliumia jokaiselle maan päällä hänen aikanaan. Julistaessaan hänen oli otettava huomioon, niin kuin meidänkin on, tilaisuus, ajankohta ja ihmisten vastaanottavuus.

Jotkut kiistelevät siitä, että esittelemällä kirjaa vain valikoiduille yksilöille emme suo ilmoituksenantajille mahdollisuutta tulla kuulluksi. Teoriassa ilmoitus olisi voinut saapua koska tahansa muutaman viimeisen vuosisadan aikana. Kuitenkin vasta 20. vuosisadalla maailma otaksuttavasti kypsyi vastaanottamaan viidettä käänteentekevää ilmoitusta. Voitaisiinko ilmoituksenantaja syyttää siitä, että he epäsivät aikaisemmilta sukupolvilta totuuden laajemman paljastuksen, josta moni olisi saattanut hyötyä?

HUOLEHTIMINEN JA HENKILÖKOHTAINEN PALVELU

Uskon edistäminen. Monet uudet lukijat tuntevat palavaa halua jakaa hiljattain löytämänsä aarre heti toisten kanssa. Useinkaan he eivät tunne riittävästi kirjaa ja erehtyvät korostamaan liikaa ilmoitusta, tai painottavat liikaa tieteellisiä seikkoja eivätkä kiinnitä huomiota hengellisiin totuuksiin. Nämä ilmiöt eivät pelasta sieluja; usko ne pelastaa. Jos analysoitaisiin omaa muutosta kirjan lukemisen jälkeen, huomattaisiin, että muutos johtui enemmänkin uskosta kuin saaduista tosiasioista. Totuus Jumalan isyydestä siirtyy uskoa jakaen: että hyväksytään Jumalan poikana olemisen; saadaan varmuus pelastuksesta seurauksena uskosta Isään. Ei tarvitse olla *Urantia-kirjan* opetusten ekspertti voidakseen levittää tätä pelastuksen sanaa.

Kun olet johdattanut ystäväsi näihin uusiin oivalluksiin, voit ehkä esitellä hänelle *Urantia-kirjan* tai jättää esittelemättä, riippuen hänen halukkuudestaan kuunnella ja selaila kirjaa. Sillä on vähemmän merkitystä, hyväksyykö hän kirjan vai ei. Tärkeämpää on Isään uskomisen.

Ystävät, joita et pidä valmiina *Urantia-kirjalle* – ne, jotka ovat tyytyväisiä nykyisiin uskonnollisiin arvoihinsa, tai jotka saattaisivat olla ennakkoluuloisia ”uudelle uskonnolle” tai eivät vain halua lukea – saattavat saada vahvistusta hengellisille näkemyksilleen, kun kirjan ideoita ja totuuksia jaetaan heidän kanssaan mainitsematta itse kirjaa. Ensisijainen päämääräsi on edistää kanssaihmitesesi uskoa hengellisyyteen eikä välttämättä täyttää kirjojen myyntitavoitettasi.

Jeesus priorisoi evankeliumin julistamisen ja huolenpidon:

”Hyötykään koko ihmiskunta rakastavan hengellisen hoivanne, valaisevan älyllisen kanssakäymisenne ja kobentavan sosiaalisen palvelunne ylitsevuotavuudesta; mutta ei tule sallia, että nämä humanitaariset ponnistukset – jokin niistä tai ne kaikki – astuisivat evankeliumin julistuksen sijalle.” [1931:2]

Hän ei opettanut, että olennaisinta hänen uskonnossaan olisi sosiaalinen palvelu, vaan pikemminkin niin, että sosiaalinen palvelu oli yksi niistä vaikutuksista, jotka todellisen uskonnon hengen omaaminen väistämättä sai aikaan. [1769:10]

Henkilökohtainen palvelu. Eräs varhaisista johtajistamme antoi tämän selvityksen täydellisestä palvelusta:

”Jeesus kulki ympäriinsä tässä maailmassa syyttämisen uskoa, rauhoittaen elämää, poistaen pelkoa, häventäen sekä mielen että ruumiin kuumeilua, tuoden rauhaa ja järjestystä sekaviin oloihin, raskauteuille sieluille ja vaivatuille sydämille. Hän omasi tyyneyden salaisuuden. Kuinka tarvitsemme tätä tyyntäytävää kättä keskellä kiireitämme, pulmiamme ja huoliamme.”

Kuten apostolitkin huomasivat, että sairastavat hyötyivät, kun heille saarnattiin hyviä uutisia (ks. s. 1595), niin voisit sinäkin vapaaehtoisena lukea sairaille tai sokeille ja tarjota hengellistä luottamusta, kun tarve on ilmeinen. Useat lukijat ovat oppineet viisaita menetelmiä lohduttaakseen kuolevia ja orpoja. Konferenssiohjelmiamme avulla kutsumme heidät jakamaan kokemuksiaan tällä herkällä persoonallisen hoivan saralla.

Avioliitto- ja perheneuvonta, alkoholi- ja huumevieroitus tarjoavat mahdollisuuden ammatilliseen palveluun. Lukijamme, jotka työskentelevät näillä kentil-

lä, voisivat järjestää niiden olennaisista toiminnoista tietoa ei-ammattilaisille, etteivät hyvää tarkoittavat noviisit vielä pahentaisi jo ennestään traagisia olosuhteita.

Jeesus jätti kuulijoidensa huomaaan persoonallisen huolenpidon piilossa olevat motiivit sanoessaan:

"Pitäessänne pidot kutsukaa sinne joskus köyhiä, raajarikkoja ja sokeita. Sillä tavoin saatte siunauksen sydämessänne, sillä varsin hyvin tiedätte, etteivät rammatt ja ontuvat kykene palkitsemaan teitä rakastavasta huolenpidostanne." [1834:3]

Ryhmäpalvelu. Urantia-veljeskunta ei ole koskaan määritelty erityisiä palvelualueita jäsenilleen ja uskoviille suoritettavaksi joko yksilöinä tai ryhmänä. Siihen löytyy kaksi syytä:

1. Palvelu, joka saattaisi olla yhdelle korkeaa palvelua, saattaisi tuntua toisesta raadannalta. Mikä näyttäisi arvokkaalta laupeudentyöltä yhdestä, voisi olla perusteeltaan tarpeetonta toisesta. Ryhmämme on organisoitu opiskelemaan *Urantia-kirjaa* sekä levittämään sen opetuksia. Jäsenien ei tulisi luovuttaa, vaikka esiintyy erimielisyyksiä lähimmäisten palvelun menetelmistä. "Urantia"-nimeä ei tulisi liittää määrättyihin tarkoituksiin.
2. Palvelun motiivi nousee jokaisessa elämässä eri kohdissa. Kun jokainen henkilö tuntee uskon muuttavan voiman, liittyyköön hän moniin ulkopuolisiin palvelujärjestöihin, jotka on organisoitu kohtaamaan maailman moninaiset vaivat.

Elävä todistus. Aika on kypsä henkilökohtaiseen palveluun kutsutuille. On olemassa paljon "asiantuntijoita", jotka **kertovat** toisille, kuinka elää. Tarvetta on kuitenkin niille, jotka **näyttävät** toisille, kuinka elää. Kirja haastaa lukijansa havainnollistamaan sen opetusten totuuden jokapäiväisessä elämässä. Lukijoista on tuleva **eläviä** todistuksia opetusten voimasta ja kauneudesta. Voimme kaikki kiihottaa toisten ruokahalua omalla elämislämme.

URANTIA-KIRJAN ESITTELY

Henkilöltä henkilölle tapahtuva esittely. Suositeltava *Urantia-kirjan* esittelytapa on suusanallinen. Kannustamme lukijoita omistautumaan uusin voimin tälle koetulle menetelmälle kirjan tuomiseksi niiden ystävien ja tuttavien tietoisuuteen, joiden uskotaan olevan valmiita sen vastaanottamiseen.

Henkilöltä henkilölle tapahtuva menetelmä on ylivoimainen mainosohjelmiin verrattuna inhimillisen kosketuksensa vuoksi. Opetuslapset hyväksyivät evankeliumin, koska Jeesus personoi kaksoistotuu-den – Jumalan isyyden ja ihmisten veljeyden.

Persoonallisissa esittelyissä havaittu muutos viime aikoina. Henkilökohtaiset pyrkimykset kirjan levittämiseksi näyttävät vähentyneen; muutosta pois-pään henkilöltä henkilölle esittelemisestä kohti tuketu-mista esittelylehtisiin, kirjoitelmiin, diaesityksiin ja muihin toisen luokan yleisluontoisiin tekniikoihin. Kaikilla on paikkansa, kun niitä käytetään yhdessä henkilökohtaisen esittelyn kanssa, mutta kun ollaan yksinomaan niistä riippuvaisia, menettävät ne arvonsa ja vaikutuksensa. Opetusten henki tulee harvoin esille esittelylehtisissä; multimediaesitykset ovat usein sävyl-tään liian älyllisiä tai liian tunteellisia eivätkä tehokkaita, ellei keskusteluja johda asiaan hyvin perehtynyt opastaja.

Toissijaisten materiaalien käyttötaipumus saattaa edustaa parempaa keinoa esitellä kirjaa ja saattaa osoittaa kärsimättömyyttä uusien lukijoiden määrän näennäisesti hidasta kasvua kohtaan. Halu olla riippu-vainen esittelylehtisistä saattaa olla osoituksena pyrki-myksestä löytää vaihtoehto kokemukselle kirjan suo-rasta hylkäämisestä. Toinen syy sille, että monet luki-jat laiminlyövät kirjan henkilökohtaisen esittelyn toi-sille, saattaa johtua heidän kiireistään. He ovat niin kiinni eri suunnitelmissa, projekteissa ja toiminnoissa, joita nupullaan oleva liike tuntuu edellyttävän. Kirjan esittely ja sen totuuksien jakaminen ohittaa muut toi-minnot, ja sen tulisi olla etusijalla järjestöllisiin vaati-muksiin nähden.

Opiskele kirjaa, että voisit esitellä sitä tehokkaasti. On vaikeaa esitellä tällaista monialaista *Urantia-kirjaa* ellei ole ensin tutustunut siihen hyvin. Ei ole olemassa yhtä hyvää esittelytapaa jokaiselle, ja siksi on tärkeää tuntea kirja ja ymmärtää ystäväsi tarpeet, jotta voisit päättää, mikä lähestymistapa sopii parhaiten hänen tarpeisiinsa. Sinun täytyy oppia luomaan tarvetta tavoitella totuutta niin kuin Jeesus teki. Pitkäaikainen lukija on muotoillut sen näin: "Sellainen henkilö, joka tuntee molempien ominaisuudet hyvin, voi esitellä erään 'ystävän' toiselle ystävälle kauniimmin ja lämpimämmin."

Herkkyyden ja rohkeuden kehittäminen. Sinun on varauduttava välinpitämättömyyteen – jopa vihamielisyyteen – kun esittelet kirjaa. Jokaisen hylkäämis-kokemuksen jälkeen yritä tulla herkemmäksi muiden hengellisille tarpeille ja älyllisille kysymyksille. Tule hengellisesti tuoksuvammaksi houkutelaksesi ihmisiä puoleesi ja näiden suurenmoisten opetusten piiriin. Kun olet käynyt läpi niiden ystäväsi "varaston", joille olet jo esitellyt kirjan tai opetukset, laajenna ystäväpiiriäsi äläkä koskaan lannistu. Olemme kaikki perillä siitä rohkeudesta, jota tarvitaan, kun lähestytään jotakin ihmistä *Urantia-kirjan* kanssa.

Tiedetään usealla lukijalla olevan erityisiä kykyjä löytää mahdollisia uskovia tai kykyä rohkaista toisten totuudennälkkää. Heitä voitaisiin kutsua jakamaan kokemuksiaan ja ehdotuksiaan veljeskunnan konferensseihin.

URANTIA-KIRJAN LEVITTÄMINEN

Tuhannet ovat valmiina. Kun maailmaa kokonaisuutena ei pidetä valmiina vastaanottamaan *Urantia-kirjaa*, niin ajatussystemin kokonaisuuden eli viiden käänteentekevän ilmoituksen kannalta löytyy ilmeisesti tuhansittain (planeettamme yli neljän ja puolen miljardin asukkaan joukossa) ihmisiä, jotka mielellään vastaanottaisivat kirjan jo tänään. Ottaen huomioon sen, ettei kirjaa julkaistaisi tässä lausunnossa esitetyistä syistä johtuen, muodostuisi ongelmaksi niiden ihmisten tavoittaminen, joiden mielet ja sielut janoavat totuutta ja hengellistä valaistumista.

Valmiina olevien tavoittaminen. Vaikka tällä kertaa olisi epäviisasta heittää verkko veteen, voimme varmasti jatkaa valikoivampaa ohjelmaamme pyydyksiemme asettelemiseksi. Tehtävämme on suunnitella parempia vieheitä. Osana suunnitelmaamme, mieluummin **houkuttelun** kuin **mainoksen** kautta saada lisää lukijoita, meillä löytyy useita ohjelmia.

1. Kirjastoihin sijoittaminen. Kirjoja voidaan sijoittaa opistojen ja yliopistojen kirjastoihin, julkisiin, laivojen, sairaaloiden, saattokotien, yhtiöiden ja kirkkojen kirjastoihin. Ainoat vältettävät kirjastot ovat niitä, joita hallitus tai uskonnolliset yhteisöt valvovat ja jotka paheksuisivat *Urantia-kirjan* kaltaista kirjaa.

2. Kirjan alennukset. Kirjan jakelusysteemimme on viime aikoina kuormittunut yrittäessään tehdä varsinaisille kirjakaupoille helpommaksi tilata, varastoida ja maksaa kirjat. Toivotaan, että useammat kirjakaupat sijoittaisivat kirjan hyllyihinsä joko uskontojen tai filosofian osa-alueille, jotta selailijat löytäisivät ne helposti.

3. Julkiset esittelymahdollisuudet. Ryhmät saavat kokemusta lisääntyvässä määrin muiden passiivisten keinojen käytöstä kirjan julkiseen esittelyyn. Ihannetapauksessa näihin kokemuksiin kuuluu myös persoonallinen neuvonta esiteltävänä olevan kirjan luonteesta.

Lahjoittaminen tai lainaaminen. Urantia-yhteisöt ja yksilöt voivat hyötyä paljousalennuksista omissa palveluprojekteissaan. Rohkaisemme yksilöitä ja yhteisöjä lahjoittamaan kirjan määrättyntyyppisille ihmisille kuten:

1. köyhimpien maiden opintoryhmien vetäjille

2. taloudellisissa vaikeuksissa oleville henkilöille, joilla ei ole voimavaroja maksaa täyttä hintaa
3. huolellisesti valikoiduille yksilöille, joiden uskotaan olevan älyllisesti ja hengellisesti valmiita vastaanottamaan kirjan. Tämän ohjelman aloittaminen tulisi tehdä harkiten ja kokeneiden työntekijäin toimesta, jotka ”puhuvat samaa kieltä” ammatikseen.

Puhujien toimisto -ohjelma. Urantia-yhdistys voisi suunnitella ja harjoitella erilaisia menetelmiä esitellä *Urantia-kirjaa* ja sen aiheita pienille ryhmille omalla alueellaan. Puhujatoimiston luonnos valmisteltiin veljessuhteiden komiteassa, ja se oli tarkoitettu Urantia-yhdistyksille, mutta sen periaatteet sopisivat myös paikallisille opintoryhmille, jotka haluaisivat valmistautua tähän ohjelmaan.

EHDOTUKSIA PAIKALLISILLE YHDISTYKSILLE, JOTKA HALUAVAT TOTEUTTAA PUHUJATOIMISTON**

1. Jokaisen puhujan olisi harjoitettava julkisen puheen perusteita.
2. Puhujalla olisi oltava perusteelliset tiedot *Urantia-kirjasta*.
3. Jokainen Urantia-yhdistyksestä lähtevä puhuja edustaa todellisuudessa Urantia-veljeskuntaa. Organisaatiosta asiantuntijana puhuessaan hänen olisi ensin määritettävä, mitkä ovat Urantia-veljeskunnan ja Urantia-säätiön toimintaperiaatteet, ja parhaimman kykynsä mukaan esitettävä ne myönteisessä ja edullisessa valossa.
4. Jos mahdollista, niin puhujia pitäisi lähettää pareittain.
5. Puhujien ei pitäisi periä korvausta. Kulujen selvittämisen menetelmä pitäisi muotoilla etukäteen paikallisessa yhdistyksessä.
6. On suositeltavaa, että kaikki puhujien toimiston aktiviteetit aloitettaisiin mieluummin toisen ryhmän kutsusta eikä osana Urantia-yhdistyksen pyyntöä.
7. Jokaisen tällaiseen tehtävään lähtevän puhujan tulisi ottaa selvää kohteenaan olevasta ryhmästä. Jos toisten uskomuksiin löytyy sympaattista suvaitsevaisuutta, niin tuloksena on parempi yhteisymmärrys.
8. Taitava puhuja korostaa *Urantia-kirjan* sieluja pelastavaa viestiä ja välttää pitkitettyä puhetta itse kirjasta, sen alkuperästä tai organisaatioista.
9. Mitä tulee alkuperään, niin kellään meillä ei ole ensi käden tietoa siitä, miten *Urantia-kirjan* luvut annettiin. Menetelmistä on liikkeellä paljon

huhuja, joista useimmat ovat ristiriitaisia, eikä ole mitään keinoa vahvistaa yhtäkään huhua. Virallisen version puuttuessa ainoa luotettava lähde on kirja itse.

10. Ensimmäisillä puhujilla on mahtava vastuu, ja he voisivat tietenkin olla *Urantia-kirjan* ilmoituksen arvokkuuden ja luonteen edustajia.

** (Toimeenpanevan komitean hyväksymä 1977)

ILMOITUKSEN OPETUSTEN JULKINEN LEVITTÄMINEN

Myönteinen ulottuvuus. Pitkän aikaa lukijat luulivat, että oli olemassa monia asioita, joita heidän ei oletettu tekevän; heille tuli epäselväksi, kuinka opetuksia levitetään. Itse asiassa on vain yksi ”ei” ja se on *Urantia-kirjan* mainostaminen. Käytännöllisesti katsoen he voivat tehdä kaikkea muuta ”ulottuvuuteen” liittyvää.

Urantia-kirjalla on hengellisyyteen liittyvä ensisijainen tehtävä, mutta sen tarkoituksena on myös rohkaista aineellista ja sosiaalista kehitystä. Useimmat johtajat ja monet lukijat ovat sitä mieltä, että nähtävissä olevassa tulevaisuudessa kirjan vaikutuksen sosiaaliin instituutioihin tulisi olla enimmänsä **epäsuoraa**. *Urantia-kirja* on yhdistynyt kokonaisuus eikä sitä pitäisi jakaa paloittain niille, jotka ovat valmiita vain johonkin osa-alueeseen. Vaihtoehtoinen ohjelma (kirjan esittely suurille ryhmille tai sosiaalisille lohkoille) opetusten tutkijoille on esitellä käsitteitä – mainitsematta kirjan nimeä – nykyajan elämän pääsuuntauksille.

Julkinen palvelu. Eräs tehokkaimmista menetelmistä palvelun laajentamiseksi on ollut ilmoituksen opetusten levittäminen radion ja muiden kommunikointimenetelmien avulla. Näitä julkisia pyrkimyksiä kuvaa se, että esittäjät eivät mainitse *Urantia-kirjaa* eivätkä esitä lainauksia sen sivuilta. Toinen tärkeä seikka on se, että veljeskunta ei sponsoroi tai ohjaa näitä toimintoja.

Erään tällaisen ryhmän johtajat pyysivät neuvoja valmistautuessaan aloittamaan julkisen tehtävänsä. Heitä neuvottiin pitämään ohjelmansa täysin erillään veljeskunnasta ja olemaan yhdistämättä julkista viestintään *Urantia-kirjaan*. Etukäteen nähtiin, että heidän ryhmänsä saattaisi kasvaa nopeammin kuin veljeskunta ja tulla jopa suuremmaksi joksikin aikaa. Kuitenkin ymmärrettiin, että heidän ryhmänsä toiminnot eivät kilpailisi veljeskunnan ohjelmien kanssa eivätkä ne toimisi välittäjinä *Urantia-kirjan* lukijoiden ja *Urantia-veljeskunnan* välillä.

Veljeskunnan veljessuhteiden komitea on huomannut tämäntyyppisten julkisten ulottuvuuksien ar-

von ja on kiinnostunut koordinoimaan informaation virtaa tämänkaltaisissa toimissa. Vaikka komitea ei sponsoroi eikä ohjaisi näitä itsenäisiä aktiviteetteja, niin se olisi hyvillään saadessaan jakaa näitä oivalluksia.

Ilmoituksen käsitteiden jakamisen ideoita. Tässä eräitä mahdollisuuksia:

1. **Uutislehtiset.** Lukijakunnan kaikilla osa-alueilla ilmestyvien uutislehtisten määrässä on tapahtunut räjähdys. On ehdotettu, että uutislehtien annin laajentuminen johtuu siitä, että mieluummin kuin suuntautumalla ulospäin, kohti niitä jotka (vain) lukevat kirjaa, käännytäänkin sisäänpäin kohti niitä, jotka jo uskovat opetuksiin.

Tämäntyyppiset julkaisut olisivat tarkoitettuja yleisölle ja voisivat sisältää kirjoitelmia, runoutta, selostuksia sekä hengellisillä ja älyllisillä yläsävillä varustettua taidetta. Tällainen ”uutis”lehti voisi liittää yhteen toimittajat ja avustavat kirjoittajat itseilmaisuuden motiivein, haluan levittää totuutta ja uskoa hengellistä janoa kärsiville sekä naapurustoon että koko planeetalle.

Tämän idean selkäranka – pysymällä suunnitelmassa olla mainostamatta kirjaa – olisi pidettyä yhdistymästä *Urantia-kirjaan* ja *Urantia-organisaatioihin*. Julkaisu ei lainaisi, ei kertoisi mukaillen eikä mainitsisi kirjaa. Keskustelulistat muodostettaisiin lukijakunnan ulkopuolelta käsin eikä sisäpuolelta ja rahoitus tulisi asteittain tilaajilta eikä lahjoituksina lukijoilta.

Eräs tekniikka, jota kirjaa lukevat puhujat ja radioesiintyjät usein käyttävät, ja jota voitaisiin soveltaa kirjalliseen ”uutis”lehteen, olisi korostaa jotain käsitettä jonka tiedetään löytyvän *Urantia-kirjasta*, mutta liittääkin se sen sijaan johonkin persoonaan – kuuluisaan tai tuntemattomaan –, joka saattaisi olla sen keksijä menneisyudessa.

2. **Tarujen, tietokirjallisuuden ja runojen kirjoittaminen.** Filosofisten, ilmoituksellisten ja hengellisten ideoiden esitleminen nykypäivän kirjallisuuden virrassa saattaisi kohottaa lukemattomien miesten ja naisten mieliä ja sieluja tulevina vuosikymmeninä.

Kyvykkäiden kirjoittajien ja runoilijoiden töitä on esiintynyt *Journalessamme* ja paikallisissa uutislehtisissä. Monet näistä samoista kirjoittajista voisivat harkita markkinoivansa kykyjään aikakauslehdille ja kirjankustantajille. Hyvin kirjoitettu, ajatuksia herättävä, ei kiistanalainen mutta syvälinen artikkeli saattaisi olla houkutteleva lehden päätoimittajan mielestä. Tietokirjallisuuteen kuuluva artikkeli saattaisi liittyä käsitteeseen, joka on ollut tunnettu jo jonkin aikaa ja jonka ympärillä teoria ja keskustelut ovat riehuneet valtoimenaan. Kuten ai-

kaisemmin jo mainittiin, on viisainta näkyvillä olevassa tulevaisuudessa pidättäytyä mainitsemasta *Urantia-kirjaa* nimeltä ja jättää pois kaikki kirjan lainaukset ja mukailut kertomukset, eikä ole syytä käyttää vain kirjalle ominaisia nimiä ja termejä. Kutsu lukijalle päästä yhteyteen kirjoittajan kanssa voitaisiin lisätä artikkelin loppuun.

3. Radio, televisio ja elokuvat. Muutamana viime vuotena joidenkin tv- ja elokuva-ammattilaisten keskuudessa on lisääntynyt tietoisuus korkeampien ihanteiden tarpeesta yhteiskunnassamme. Ne ihmiset, jotka työskentelevät tiedotusmedian parissa ja lukevat *Urantia-kirjaa*, toivovat löytävänsä mahdollisuuden julistaa opetuksia huomaamattomin keinoin. He käyttävät asteittain näitä projektejaan kohottaakseen niiden laatua sisällyttämällä esityksiinsä totuuskäsitteitä. Heidän unelmana on rikkoa Jumalan olemassaoloa koskeva hiljaisuus, jota esiintyy suurimmassa osassa tiedotusverkostoja ja nykypäivän viihdettä. He kuvittelevat sitä kaukaista päivää, jolloin he tai heidän seuraajansa voivat turvallisesti valottaa hengellisiä totuuksia ja älyllisiä faktoja täydellä voimalla. Ennen kuin se päivä koittaa, on tärkeää kohottaa kommunikointialan työntekijöiden hengellisiä ja filosofisia tasoja. Tämä työ alkaa olla jo lähes apostolista tasoa omistautumisen ja palvelun kannalta.

4. Kaapelitelevisio. Tämä media näyttää olevan eräs ruokahalultaan kyltymättömin lahjakkuuksille ja ideoille. Kaapelista saattaa tulla eräs niistä välineistä, joiden avulla maailma voidaan valmistaa vastaanottamaan ilmoitus. Se on persoonallisempi ja paikallisempi kuin kaupallinen televisio. Tähän mennessä kaapeli-tv ei ole vielä täyttänyt lupautaan itsenäisestä ajattelusta. Samalla kun hengellisiin ohjelmiin sitoutuneita kanavia on runsaasti, niitä johtavat pääasiassa konservatiiviset ja traditio-naaliset hengelliset ryhmät, jotka eivät suinkaan ole ekumeenisia. On aivan liian aikaista alkaa mainostaa kirjaa kaapelitelevisiossa tai muussa tiedotusvälineessä, mutta ei ole liian aikaista aloittaa ilmoituksen joidenkin ideoiden laimennettujen versioiden esittely.

5. Haastattelut puheohjelmissa. Kirjan lukijakuntaan kuuluu henkilöitä, jotka ovat kirjoittaneet kirjoja, ovat ammattimaisia johtajia tai ovat esiintyviä taiteilijoita. Ajoittain he esiintyvät vieraina radion ja television puheohjelmissa ja joskus käyttävät hyväkseen näitä mahdollisuuksia kertoakseen hengellisistä ja filosofisista käsitteistä. Heistä on tullut taitavia korkeamman hengellisen totuuden esittäjiä mainitsematta silti koskaan *Urantia-kirjaa* tai yhteyksiään ilmoitukseen. He ovat halukkaita jaka-

maan tekniikkaansa kaikkien kanssa, jotka suunnittelevat ryhtymistä samankaltaisiin julkisiin hankkeisiin.

Avainasia, joka jokaisen näistä ulospäin suuntautuvista ohjelmista tulisi sisältää, on jonkinlainen henkilökohtaisen vastauksen menetelmä jokaiselle, joka haluaa lisää tietoa innoituksen lähteestä. Näin *Urantia-kirja* voitaisiin esitellä henkilökohtaisesti, kun mahdollisuus siihen syntyy.

Urantia-kirja ei ole ainoa hengellinen tuote, joka voidaan "salakuljettaa". Jeesus valitsi kirjoituksista ne kohdat, jotka parhaiten sopivat siihen ideaan, jota hän halusi tuoda esille. Sinun omat valintasi Raamatusta tai jostakin toisesta teoksesta voisivat välittää kuulijakunnalle suuren totuuden aivan yhtä hyvin.

Nämä ovat muutamia julkisempia tapoja, joilla opetuksia voidaan levittää. Ne eivät ole ainoa keino. Käsitteitä voidaan sisällyttää puheisiin; opettajat ovat poimineet kirjasta ideoita sekä eettisiksi että moraalisiksi ohjeiksi luokalleen; pyhäkoulunopettajat sekoittavat kirjasta materiaalia luentoihinsa, ja *Urantia-kirjasta* löytyy omakohtaisia viitteitä opiskelijoiden ja ammattilaisten töihin filosofian, arkeologian ja antropologian alueelta.

Eräs lukija on keksinyt yli satakohtaisen luettelon erilaisista tavoista levittää kirjaa tai sen opetuksia. Lauluntekijät – kuuluisat tai vähemmän tunnetut – rakentavat lyriikkaansa *Urantia-kirjasta* peräisin olevien hengellisten käsitteiden tai ihanteiden ympärille.

PERUSTAN LUOMINEN

Menettelytavan valmistelu. Jeesuksen opetusmenetelmänä Roomassa ei ollut esittää käänteentekeviä tosiasioita vaan laajentaa niitä totuuksia, jotka kuulijat jo tunsivat. Hän valmisteli – – *tietä sille, että näiden [apostolien] sanoma otettaisiin sitäkin paremmin ja varmemmin vastaan.* [1455:4]

Elävän Jeesuksen uskonnon esittäminen

Millaisen heräämisen maailma kokisikaan, jos se vain voisi nähdä Jeesuksen sellaisena kuin hän todellisuudessa eli maan päällä ja tietää ensikäden tietona hänen elähdyttävät opetuksensa! [2083:4]

Aika on kypsä näkemään ihmis-Jeesuksen kuvaannollinen kuolleistanousu hautakammioistaan – –. Mikä ylimaallinen palvelus se olisikaan, jos Ihmisen Poika tämän ilmoituksen välityksellä mahdollisesti taas löydettäisiin perinteisen teologian hautakammioista ja esiteltäisiin elävänä Jeesuksena hänen nimeään kantavalle kirkolle ja kaikille muille uskonnoille! [2090:3]

Meidän on kysyttävä, miksi jälkimmäisen lainauksen kirjoittaja ei sanonut: "Mikä ylimaallinen palvelus se

olisikaan, jos **tämä ilmoitus** voitaisiin esitellä kirkolle – –.” Aikanaan kirja tullaan näin esittelemään. Mutta elävä Jeesus tarvitsee välitöntä esittelyä. Tämä kohta on täysin yhtenevä väitteelle, että kirja on annettu nyt, jotta voitaisiin kouluttaa opettajia ja johtajia, jotka osaavat esitellä elävän Jeesuksen hengelliset perustotuudet. Planeetan yleisen hengellisen heräämisen jälkeen itse kirjan käyttö yleistyy.

Opettajien kouluttaminen

”Urantia-veljeskunnan perustuslaki velvoittaa koulutuskomiteaa etsimään, valmistelemaan ja kelpuuttamaan opettajia tarkoituksenaan kirjan opetusten levittäminen, jotta jokainen kuolevainen saisi opastusta saavuttaakseen persoonalliset hengelliset päämääränsä – –. Komitean tehtävänä on rohkaista lukujen intensiivistä opiskelua yhdessä evoluutionaarisen tiedon, maallisen ja uskonnollisen opiskelun kanssa.” (**Julkilausuma nykyisestä ajattelutavasta**, Koulutuskomitea 1983)

Urantia-kirjan opiskelun rungon rakentamista varten kehitettiin seminaareja, jotta parannettaisiin näiden opetusten omaksumisen leveyttä ja syvyyttä. Seminaariohjelmien osallistujat kokeilevat opetuksen ja oppimisen prosessien eri tekniikoita. Luodaan ilmapiiri, missä henkilöt voivat opiskellessaan olla yhteistoinnallisessa vuorovaikutuksessa.

Vierailevat opettajat. Vierailevien opettajien ohjelma tuo ylimääräisen lisän seminaareihin. Siinä Urantia-seurojen suosittamia opettajia voidaan kutsua toisiin seuroihin tai opintoryhmiin esittämään ohjelmia, joihin voi sisältyä luentoja, työryhmiä, lukuja tai aiheita.

Urantia-kirjan opiskelu. Tullakseen ilmoituksen ”opettajaksi” täytyy ensin olla opiskelijana. Opetusten rikkauksien löytäminen ei lopu koskaan. Perusteellinen henkilökohtainen oppineisuus on vaikuttava tekijä opetukseen valmistauduttaessa. Opintoryhmät tarjoavat mahdollisuuden opiskelijalle, jolla ei ole opetuksesta ammatillista kokemusta, kehittää varmuuttaan kysymyksiä kysymällä ja tekemällä huomautuksia opiskeltavana olevasta aiheesta. Kunnianhimoinen opettaja saattaa tutkia myös ulkopuolisia lähteitä tehostaakseen sitä kohtaa, jota ryhmä opiskelee. Määrätyntyyppinen ulkopuolinen työ tai vapaaehtoistoiminta voi harjaannuttaa tulemaan herkemmäksi toisten tarpeille.

Uusien lukijoiden rohkaiseminen ja huolenpito on tärkeintä palvelua. Moni uusi lukija toivottaisi tervetulleeksi ”opiskelijakaverin” – oman opettajan, kokeneemman opiskelijan – joka opastaisi häntä ristiviitteissä ja vahvistaisi hiipuvaa henkeä. Vakiintunut opintoryhmä on joskus uudelle lukijalle liikaa kunni-

oitusta herättävä, jolloin henkilökohtainen huolenpito olisi hyödyllisintä sekä noviisille että opintojen ohjajalle.

Aito opettaja ei aina ole se, joka on läpäissyt säädettyt opintokurssit. Hän on se, jonka kanssaopiskelijat ja opettajatoverit tunnustavat päteväksi, yksilö, joka osaa vetää puoleensa, ohjata, innostaa, valaista ja virkistää toisia.

Opintoryhmät. Opintoryhmä osoittaa olevansa ihanteellinen sosiaalinen muoto kirjan tietojen omaksumiseksi. Se antaa lukijoille mahdollisuuden hyötyä kanssallukijoiden näkemyksistä. Se tarjoaa tilaisuuden harjoitella ja jakaa kokemuksia – juuri sellainen ohjelma, joka Jeesuksella ja apostoleilla oli ennen kuin he aloittivat lähetystehtävänsä maailmalle.

Opintoryhmiä on monenlaisia, niitä ovat mm.

1. ryhmät, jotka lukevat kirjan suoraan läpi keskustelematta siitä,
2. ryhmät, jotka sekä lukevat että keskustelevat,
3. perinpohjaiset opintoryhmät,
4. aiheita opiskelevat ryhmät,
5. oheismateriaaleja tutkivat ryhmät,
6. yhteiset opintoryhmät,
7. ryhmät, joissa osa-alueet on etukäteen määritetty,
8. ryhmät, joissa ohjaaja johtaa koko opiskelua, ja
9. ryhmät, jotka käyttävät kysymys-vastausmenetelmää.

Perinteisesti ainoa suositus, joka veljeskunnalla on opintoryhmiin nähden, on, että ryhmä keskittyy pääasiassa *Urantia-kirjan* opiskeluun.

Opintoryhmän organisointi ja ylläpito on monimutkainen inhimillisten suhteiden vastuukysymys. Se edellyttää luotettavuutta ja omistautumista. Apostoli Paavali oli suuri opettaja, mutta hänellä oli myös erityinen organisointikyky. Veljeskunta tarjoaa mahdollisuuksia, seminaarien kautta, laajennetun kotimaisen veljeyden komitean opintoryhmäkumppanuuden kautta sekä yleisten ja paikallisten konferenssien kautta yksilöllisiä opintoryhmäkokemuksia toisille jaettavaksi.

Opintoryhmäpyrkimyksissä onnistuminen tuottaa uskomatonta hyötyä ilmoituksen edistämisessä. Ennen julkisen levityksen aikaa ja *Urantia-kirjan* hyväksymistä helpotamme kaikessa hiljaisuudessa tuhansien opintoryhmien muodostamista.

Johdannaismateriaalit. Eräs projekteista, jota monet veljeskunnan komiteat ovat pohtineet, on opinto- ja helpottavista apuvälineistä koottu lista ja sen jakelu. Kuitenkin *Urantia-kirjaa* luettaessa uskotaan yleisesti, että arvokkaimpia apuneuvoja ovat ne, joita lukija tekee itselleen ja ne, jotka liittyvät henkilökohtaiseen vuorovaikutukseen.

Käännösten rahoitus. Eräs tulevien vuosikymmenten johtavista prioriteeteista tulee olemaan *Urantia-kirjan* käännökset. Lisääntyvässä määrin käy selväksi, että viides aikakautinen ilmoitus täytyy tuoda planeetan veljimme ja sisartemme saataville. Vaikka englannin kieli leviää nopeasti, niin lukemattomat miljoonat eivät koskaan opi englantia. Samalla kun *Urantia*-säätio valvoo mutkikkaita käännösten kehitysprosesseja, niin kuitenkin me, lukijat, tulemme ne rahoittamaan. Vapaaehtoisia lukijoita voidaan säätion hyväksymänä käyttää vaihtelevasti kääntämiseen, viimeisteleminen ja tarkastukseen tai varmistuslukuun. Kuitenkin jossain vaiheessa – tai kaikissa vaiheissa – tarvitaan palkallisia ammattimaisia kääntäjiä. Vapaaehtoisten ponnistelut eivät sulje pois tarvetta pitää käsillä suurta rahasummaa **jokaista** käännöstä ja sen painatusta varten.

Taloudellisten prioriteettien arviointi. Joka vuosi ehdotetaan monia arvokkaita projekteja. Sitä mukaa kuin ne ilmaantuvat, on ryhmän määriteltävä niiden arvo ja arvioitava, hyötyykö niistä pitkällä tähtäimellä mahdollisimman suuri joukko ihmisiä. Vaikka veljeskunnalla ja säätioillä olisi suuria rahasummia käytettävissä, olisi ryhmän laadittava ”viisausennuste” koskien jokaisen ehdotuksen suhteellisia ansioita. Kuten Jeesuksen nuorekas mittatikkin mittasi sen päivän instituutioita, niin pitäisi meidän lukijakunnankin ohjelmia mitata:

Mitä se tekee ihmisielen hyväksi; tuoko se Jumalan ihmisen luo; tuoko se ihmisen Jumalan luo? [1388:5]

JOHDONMUKAISEN TOIMINTALINJAN NOUDATTAMISEN TÄRKEYS

Sekaannusten välttäminen. Kentällä olevat johtajat ovat olleet tietoisia menetelmästä, jossa rohkaistaan levittämään *Urantia-kirjaa* henkilökohtaisesti esittelemällä, ja suurin osa mielipiteensä kertoneista osoittaa tälle menetelmälle voimakasta hyväksyntää sanoen sen olevan sopusoinnussa kirjan parhaiden esimerkkien ja varoitusten kanssa.

Jos *Urantia*-veljeskunta aloittaisi kirjan mainostamisen hyväksyen toistenkin mainokset tai jättäisi ne huomioimatta, niin lukijoiden keskuudessa syntyi suuri hämmennys. Mainostaminen voisi merkitä ystävillemme sitä, että uskomme henkilöltä henkilölle -ohjelman epäonnistuneen ja että kuka tahansa, vaikka vain etäisesti kirjalle valmis yksilö, voitaisiin löytää mainostamalla. Monet ihmiset ovat kovasti mainostamista vastaan, ja jos sitä käytettäisiin, olisi sillä polarisoiva vaikutus lukijakuntaan. Monet totuuden etsijät ovat kyllästyneet, jopa tulleet epäluuloisiksi minkä tahansa uskonnollisen ryhmän hengellisestä paikkansa-

pitävyydestä, joka ryhtyy käyttämään julkisia menetelmiä. Heidän mielissään se yhdistyy manipulaatioon, myyntikampanjaan ja psykologiseen suostutteluun – *Urantia-kirjan* opetusten antiteesiin.

Meidän on tehtävä työmme maailmanlaajuisella ulottuvuudella. Veljeskunta, jonka muodostamme, on maailman veljeskunta. Jotkut mainontamenetelmät, jotka monet ihmiset Yhdysvalloissa saattaisivat hyväksyä, saattaisivat olla kyseenalaisia tai jopa järkyttäviä monille eurooppalaisille ja aasialaisille ja saattaisivat tahattomasti vaarantaa näiden opetusten hyväksynnän muissa kulttuureissa.

”Rajoitettu” mainostaminen suosii oheistuotteita. On todellakin monia lukijoita, jotka eivät ymmärrä sen toimintalinjan takana olevia syitä, että kirjaa ei mainosteta. Heidän ansiokseen on todettava heidän kunnioittavan sitä. Hyväksyttäessä tai suosittaessa mainostamisohjelmaa olisi se merkki monille mahdollisille mainostajille, että toimintalinjaa on lievennetty – että kirjan mainostamisen aika on koittanut. Vaikka muutamaa luvaton mainosohjelmaa on kehitetty, on tuloksien uskottu olleen vaatimattomia. Enemmän tai myöhemmin joku yksilö, huomattuaan sen helppouden, jota korostaisi meidän näennäisesti välinpitämätön suhtautumisemme, panisi alulle hyvin rahoitetun ja laajasti näkyvän kampanjan televisiossa, aikakauslehdissä ja sanomalehdissä – tarkoituksena tuoda mukaan tuhansia ihmisiä. Tämä olisi tietenkin oikosulku meidän ohjelmallemme huolehtia asteittaisesti mutta jatkuvasta kasvusta.

Käytä ikuisuuden hyväksymiä menetelmiä. *Urantia-kirja* ja siihen liittyvät ohjelmat vaativat käyttämään viisainta ajattelua ja ikuisuuden hyväksi näkemiä menetelmiä totuuden julistamisessa planeetallemme. Meidän on etsittävä menetelmiä ja tekniikoita, jotka sopivat opetusten henkeen, ja yritettävä aina välttää ilmoitusta alentavia projekteja.

YHTENÄISEN LEVITTÄMISOHJELMAN ARVO

Ratkaisevat varhaisvaiheet. Uuden organisaation tai liikkeen varhaisessa perustamisvaiheessa yhtenäiset ja koordinoituvat pyrkimykset ovat ratkaisevia eteenjäämiselle. Kirjan levittämistä eivät saa haitata vastakkaiset toimintalinjat ja menetelmät, koska se vähentäisi veljeskunnan kykyä koordinoida sisäisiä ohjelmia ja voisi lopullisesti sekoittaa julkiset ja muut uskonnolliset ryhmät *Urantia-kirjan* lukijoiden lisäksi.

Jos jotakin ryhmää rohkaistaan virallisesti jäljentämään työtämme tai toimimaan vastakkaisin tarkoituksin, kuluttaisi se kaiken toivon saavuttaa yhtenäinen, kaikkia lukijoita hyödyttävä ohjelma. Aloittelevien mainostajien valitukset, että nykyinen toimintalinja

häiritsee heidän vapauttaan, voidaan päinvastoin todeta virheellisiksi heidän yrittäessään kääntää sitä toimintalinjaa vastakkaiseksi, jota ryhmä on kovasti työstänyt ja muotoillut sekä varjellut.

Ohjelmien on toimittava samassa tahdissa. Yksilö tai ryhmä, joka yrittää yksipuolisesti suurta massakampanjaa, ottaa niskoilleen valtavan vastuun, mitä tulee ilmoituksen leviämisen tahtiin ja laatuun. Liikkeen kaikkien näkökohtien seurauksia ei pidä ylenkatsoa tai väheksyä. Ohjelma, joka on epätahdissa enemmistön viisauden ja suunnitelmien kanssa, saattaa hajottaa evolutionaarisen kehityksen.

Yksipuolisista toimista aiheutuvat pulmat. Ne menetelmät, joita laittomissa mainosohjelmissa saatettaisiin käyttää, olisivat todennäköisesti sellaisia, joissa yksilö tai ryhmä (ei Urantia-veljeskunnan) informoisi yleisöä *Urantia-kirjan* olemassaolosta ja luonteesta massailmoituksia käyttäen. Kaikki kyselyt ohjattaisiin takaisin kampanjan aloittaneelle ryhmälle. Meidän mielestämme tällä menetelmällä on haittansa:

1. *Urantia-kirja* on voimakas valon ja totuuden majakka. Laadusta riippumatta mikä tahansa johdantomenetelmä olisi yhtä voimaton ja tehoton kuin olisi kynttilän sytyttäminen majakan vieressä.
2. Suurin osa ihmisistä, jotka kohtaisivat mitä tahansa kirjan mainoksia tai johdattavaa materiaalia, riippumatta siitä, kuinka hyvin laadittuja ja esitettyjä ne olisivat, joutuisi välttämättä arvioimaan viidennen käännteentekevän ilmoituksen etuja siihen, miten he tulivat reagoineeksi näihin minimaalisiin tiedon jyväsiin.
3. Kirjan henkilökohtainen esittely voisi olla rakastettava ja yksilöllinen palvelu räätälöitynä totuuden etsijän hengellisille tarpeille ja älyllisille kysymyksille. Persoonattomalla, ryhmä- tai järjestöllisellä lähestymistavalla on vähän tai ei ollenkaan tekemistä näiden arvojen kanssa.
4. Tämä prosessi rohkaisee piiloutumaan järjestöllisen julkisivun taakse ja turvautumaan helppoihin ja persoonattomiin keinoihin samalla välttämällä enemmän rohkeutta vaativaa henkilökohdasta tapaa levittää kirjaa ja sen opetuksia.
5. Tämä prosessi johtaa yleisön ajattelemaan, että kirjan mainostamisen ryhmätoiminta on virallinen *Urantia-kirjan* puhetorvi. Urantia-veljeskunta perustettiin sitä varten, että se ottaisi kentän haltuunsa ja olisi veljeskunnan toimintojen ja kirjaa koskevan informaation päälähde. Muut ryhmät asettuisivat uuden lukijan ja veljeskunnan väliin ja voisivat silloin tällöin vastata kirjan alkuperää koskeviin kysymyksiin; tuottaa tulkin-

toja kirjasta; kommentoida veljeskunnan ja säätiön toimintalinjoja; keskustella kirjan hinnasta ja työskennellä opintoja helpottavien menetelmien, julkaisujen tai muiden artikkeleiden kanssa, joita haluaisivat myydä. Tällaisten ryhmien tai yksilöiden – varmasti tahatonta – roolia heidän toimiessaan mainostajina ja informaation selvityskeskusena voitaisiin luonnehtia veljeskunnan ohittamiseksi, itse asiassa **veljeskunnan varjostamiseksi**.

KASVUA OLENNAISEN KANSSA

Kasvamme kohtuullisella vauhdilla. Kasvamme nykyisin sillä vauhdilla, jonka voimme hallita. Liike ei ole epäonnistunut. Kirja tekee omaa työtään. Yhteisö kehittyy tai liike laajenee parhaiten silloin, kun siihen ei kohdistu voimakasta kasvu- tai levityspainetta. Nopeasta laajentumisesta johtuvan liian suuren rasituksen alla kasvu olisi ennalta arvaamatonta ja puutteellista. Nykyisin on muodostumassa vahva ydin syvästi omistautuneita yksilöjä, ja se jatkaa ilmaantumistaan, ellei evoluutionaarista prosessia häiritä. Aineellisia mittakeppejä ei voida koskaan käyttää hengellisen kehityksen mittaamiseen. Me olemme syventyneet korkean uskonnollisen totuuden levittämiseen; kirjan myyntiluvut ovat luonnollinen seuraus.

Hiljattain tehtiin kysely suuren kustantajan markkinointipäällikölle koskien vuosittain julkaistujen kirjojen määrää, joiden kokonaisymyynnin odotettiin olevan yli 100 000 kappaletta. Vain noin 1 % pystyi koskaan saavuttamaan tämänlaajuisen levikin. *Urantia-kirja* on vetänyt 99 % paremmin kuin kaikki muut julkaistut kirjat. Yhteensä yli 126 000 *Urantia-kirjaa* pidetään tavallisesta poikkeavana, ottaen vielä huomioon sen, ettei sitä ole mainostettu.

Tilapäinen, muodista johtuva kasvu. Kirjan fyysinen jakelu voitaisiin ilmeisesti toteuttaa maailmanlaajuisesti muutaman vuoden sisällä. Mutta tällainen keinokekoisesti aikaan saatu kasvu saattaisi romahtaa yhtä nopeasti kuin se oli kukoistanut. Tällainen *Urantia-kirjan* tungetteleva levittäminen – joka ei olisi rakentunut uskovien tukevan perustan varaan – johtaisi mitä kauheimpaan virheeseen.

Jeesuksen seuraajien arvon nousu. Viidentuhannen ruokkimisen aikoihin, millä oli ollut laaja-alainen vaikutus hänen julkiseen suosionsa, Jeesuksen seuraajien lukumäärä oli suurimmillaan. Kuitenkin, hänen synagogassa pitämänsä seremonian jälkeen, missä hän toisti valtakunnan hengelliset tosiasiat ja tarkoituksellisesti käänsi kansan suosion vuoroveden pois päin, tapahtui kannattajien äkillinen ja täydellinen kaato.

Numerotieto vastaan kasvu. Urantia-veljeskunnan ensimmäinen presidentti varoitti:

”On täysin mahdollista, että joudumme salaperäisen, vaarallisen hämmennyksen uhreiksi – hämmäntävän, paisumalla tapahtuvan kasvun uhreiksi. Pelkät paisuvat lukumäärät eivät millään muotoa ole samaa kuin todellinen kasvu.

Kokemus on opettanut, että kun henkilö saataan *Urantia-kirjan* vaikutuksen alaiseksi, niin se ei ole sama kuin saattaa hänet kirjan opetusten vaikutuksen alaiseksi, emmekä koskaan saa sekoittaa kirjan lukemista sen opetusten hyväksymiseen. Kirjan sisällön älyllinen hallintakaan ei takaa pelastumista. **Jumalasta** voidaan tietää kaikki, ilman että häntä todella **tunnetaan**. Kirjan opetuksia on levitettävä siten, että ne avaavat ihmisten sydämet mielekkäseen suhteeseen Jumalan kanssa.”

Tuhannet vastaan miljardit. Mainostamisesta kieläytymällä saatamme menettää mahdollisuuden voittaa tuhansia sukupolvemme uskovia. Jos kuitenkin annamme periksi kärsimättömyydelle tai ryhdymme käyttämään epäviisaita levitysmenetelmiä – mainostamalla kirjaa ennen aikaisesti – pitkällä tähtäimellä ilmoitus saattaa epäonnistua ja ajan mittaan menetykset voivat koskea miljardeja ihmisiä.

KASVUA ILMAN RIITAA

Julkisuuden mitätön arvo. Vaikka mainostaminen saattaa näyttää myönteiseltä, koska se aiheuttaa ”Urantia”-nimen laajentunutta tunnetuksi tuleamista, se saa monet ihmiset kysymään ”asiantuntijoilta”, ts. kirkkoherroilta, papeilta tai professoreilta neuvoja kirjan suhteen. Ihmiset saattavat saada vääriä tai pinnallisia arviointia. Sen jälkeen nämä yksilöt puolestaan moninkertaistavat väärän informaation leviämisen. Tämä tapahtumasarja on jo käynnissä, mutta se muuttuisi laaja-alaiseksi, jos kirjaa mainostettaisiin.

Spiritualistiset, okkultiset ja UFO-ryhmät. Kirja tunnetaan hyvin spiritualistisissa, okkulttisissa ja UFO-verkostoissa. Tähän päivään mennessä vain muutamat kirjoittajat ovat arvioineet *Urantia-kirjaa* omissa kirjoissaan. Toistaiseksi kirjaa arvioivat kirjoittajat sekoittavat käsitteitä jatkuvasti. He kohdistavat huomionsa niihin taruihin, jotka liittyvät Forumiin ja lukujen antamiseen. Emme voi odottaa näiltä kirjoittajilta parempia kommentteja kirjasta, vaikka kirja saisi suurempaa tunnustusta.

Ilmoituksen lähde ei ole houkutin. Nykyään monet maailman pääuskonnot perustuvat kirjojen opetuksiin, joita pidetään jumalallisena ilmoituksena. Mikään uskonto ei ole pystynyt saamaan maailmanla-

juista kannattajajoukkoa perustuen pelkästään väitteisiin, että heidän kirjansa on alkuperältään ja arvovaltaltaan Pyhä Kirja. Jos käydään perinteisiä uskontoja vastaan haastamalla julkisesti heidän lähteensä paikansapitävyys ja uskonsa pätevyys mainostamalla, että meidän kirjamme on totuudenmukaisempi, olisi se samaa kuin haluta ehdoin tahdoin aiheuttaa vastakkainasettelua.

Mainostaminen aiheuttaa huonoa mainetta. Fundamentalistiset ryhmät tuntevat kirjan, ja monet heistä ovat julkaisseet kirjoituksia, missä tuomitaan *Urantia-kirjan* käsitteet. Kirjan puolesta pidetty julkisten suhteiden kampanja voisi kiinnittää meihin juuri niiden ryhmien huomion, jotka pitävät meitä harhaoppisina ja uskovat, että olemme vaaraksi heidän turvallisuudelleen. Sitä pidettäisiin voimistuneena käännytystyönä. He puolestaan tehostaisivat ponnistelujaan, ettei kirjaan uskottaisi, ja koettaisivat estää jänsiään lukemasta sitä.

Erojen korostaminen. Sekä ystävät että vastustajat suurentelevat usein suhteettomasti *Urantia-kirjan* ja evolutionaaristen uskontojen opetusten välisiä eroja. Harhaan johdetut ystävät käyttävät eroja haastaakseen toisten uskontojen totuudet. Toiset uskovat käyttävät eroja asettaakseen kirjan aitouden kyseenalaiseksi. Kirja osoittaa olemassa olevien uskontojen todelliset arvot ja opettaa, että meidän tulisi kohottaa uskontoja kohdistamalla huomio niiden totuuksiin mieluummin kuin moittimalla niiden virheitä.

Rohkeus ja viisaus ovat eri asioita, yhtä tärkeitä hyveitä ilmoituksen levittämisessä. Jeesus opetti opetuslapsiaan, kuinka maailmaa muutetaan:

”Teidän ei ole määrä hyökätä vanhoja menettehtyitä vastaan, vaan teidän on määrä taitavasti sotkea uuden totuuden hapatte vanhojen uskomusten sekaan. Antakaa Totuuden Hengen tehdä oma työnsä. Päästäkää tilanne käistelyksi vasta, kun ne, jotka totuutta halveksivat, teidät siihen pakottavat.” [1932:1]

Vastakkainasettelu *Urantia-kirjan* ja muiden uskontojen välillä ei ole hyvä keino voittaa uskovia, vaikka jotkut niin väittävät. Uskovien välistä taistelua seuraavat katsojat eivät innostu kirjasta totuutta omaksuamalla vaan ennemminkin jännityksen halusta.

On totta, että julkisuus saattaa vetää joitakin vilpittömiä totuuden etsijöitä puoleensa. Enemmistö pitäisi kirjaa ilmeisesti jälleen eräänä uutena ja outona teoksena, joka väittää olevansa ilmoitus, jollaisia on kirjaimellisesti sadoittain liikkeellä tänään. Kuulemme näistä ihmisistä harvoin, mutta heidän asenteensa voisi muuttua vuosiksi epäedulliseksi *Urantia-kirjaa* kohtaan. Kielteinen julkisuus – kunnioitetun julkisen hahmon pilkkaava tai yksinkertaisesti väheksyvä suhtautuminen – aiheuttaisi lukuisien puolisydämisten aloittelevien lukijoiden poistumisen hämmennyneenä.

Näin menetettäisiin monia mahdollisesti erinomaisia uskovia, ennen kuin heillä oli mahdollisuutta oppia kirjan sisältämiä totuuksia.

Kansainvälinen vastuu. Mahdollisuudet barbaariin reagointeihin useimmissa länsimaissa ovat vähäisiä, mutta niin ei ole muissa osissa maailmaa. Kyseessä olisi planetaarisen kansalaisuuden teko, jos kirjaa levitetäisiin niin viisaasti, että se omaksuttaisiin kaikessa hiljaisuudessa niissä maissa, joissa vastakkainen julkisuus voisi vääjäämättä johtaa vainoon.

MEDIAN YMMÄRTÄMINEN

Median luonne. Urantia-veljeskunta on johdonmukaisesti neuvonut lukijoita välttämään tuomasta nimeä *Urantia-kirja* esille missään tapahtumassa, joka voisi olla myös mediatapahtuma. Media on nopea, tehokas, voimakas ja aina nälkäinen uutisille. Kypsymättömälle valtiollemme on oireellista, ettei painettu tai radio- ja tv-media korosta niitä asioita, jotka ovat yhteisöllemme hyviä. Hyvät uutiset eivät yleensä ole niin puoleensavetäviä kuin kiistakirjoitukset.

Mikä on uutisoinnin arvoista? Ne lukijat, joilla on ollut kokemuksia mediasta, kertovat jopa pienen kaupungin lehdessä olleen lyhyenkin artikkelin tulevan usein kopioiduksi useisiin muihin pieniin uutislehtiin, ja jos se on uutisoinnin arvoinen, niin myös kaapelipalvelut löytävät sen. Uutismedia saattaisi kohdistaa kiinnostuksensa kolmeen kirjan tai järjestön peruspiirteeseen:

1. Kirjaa lukevan "kuuluisuuden" kommentti haastattelun aikana.
2. Juttu, joka kuvaa Urantia-liikettä kulttina. Näin voisi käydä esimerkiksi, jos vanhemmat luulevat poikansa tai tyttärensä tulleen "aivopestyksi" uskomaan kirjan opetuksiin.
3. Yhteiskuntatieteilijät tai kiihkouskovaiset voisivat ottaa *Urantia-kirjassa* olevia erilaisia käsitteitä irti yhteydestään ja tulkita niitä väärin. Lehdistö ja media ovat kuin kotonaan käsitellessään erilaisten ryhmien tunteisiin vetoavia vaikutuksia.

Oheisjulkaisut. Lehdistö ja media saattavat tutkia, ennen viralliseen tiedottajaan tapahtuvaa yhteydenottoa, meidän oheisjulkaisujamme – päämajasta ja kentältä peräisin olevia uutislehtisiä; avoimia kirjeitä ja menettelytapaselostuksia, joilla on saattanut olla laaja levikki; taide- ja multimediateoksia sekä opintoihin liittyviä apuvälineitä. Kuten julkaisukomitean puheenjohtaja usein muistuttaa: "Jos päätämme viisaasti, mitä sisällyttämme julkaisuihimme, on meillä vähemmän huolia siitä, millaisena yleisö näkee meidät."

Koska vastaus on välttämätön? Urantia-veljeskunnan ja paikallisten Urantia-seurojen virkailijat ja jäsenet ovat yksityishenkilöitä. Kenenkään ei ole pakko kertoa reportterille mitään ryhmästä, jossa on jäsenenä. Meidän ei pidä antaa pelotella itseämme kolmenkymmenen sekunnin analyysiin viidennestä käänteentekevistä ilmoituksesta kelle tahansa, joka kantaa pressikorttia.

Loppujen lopuksi on suositeltavaa ja välttämätöntäkin sanoa, mitä ajattelee, mutta se päivä voidaan estää vuosikymmeniksi, jos hyväksymme menettelytavan kieltäytymisen antaa satunnaisia haastatteluja ja uutiskertomuksia. Meidän ei pidä tietenkään kieltäytyä, jos näyttää siltä, että reportteri kääntyy vähemmän luotettavan lähteen kuin virkaan nimitetyn tiedottajan puoleen.

Reportterin menetelmät. On tärkeää oppia ja ymmärtää, kuinka reportterit tekevät juttunsa. Ensinnäkin he tekevät kotityönsä keräämällä kaikki saatavissa olevat tekniset ja tilastolliset tosiasiat. Toiseksi, kaikissa suurissa uutistaloissa on "kirjallisuustiedosto" – heidän aiheeseensa liittyvä kokoelma kaikesta julkaistusta tiedosta. Seuraavaksi reportteri ottaa yhteyttä ulkopuolisiin henkilöihin – "ekspertteihin" – todennäköisesti saadakseen mielipiteen kirjasta tai liikkeestä. Viimeiseksi he soittavat meille.

Haastateltavana olevan henkilön täytyy olla tietoinen kaikista reportterin yrityksistä johdattaa kohde antamaan halventavia lausuntoja uskonnoista, poliittisista systeemeistä tai henkilöistä. Reportterit painavat tai lähettävät sen, mitä todella sanottiin, ja haastateltava kertoo yleensä aivan liikaa.

Julkisten suhteiden harjoittelu. Ymmärtäessämme, että reportteri varustautuu tosiasioin ennen kohtaamistaan haastateltavan kanssa, meille olisi eduksi alkaa harjoitella eri keinoja vastata viisaasti heidän tiedusteluihinsa.

Median kanssa turvallisesti ja tehokkaasti toimiva tiedottaja täytyy kouluttaa. Kokemattomat mutta hyvää tarkoittavat uskovat, keskustellessaan kirjan herkeitä alueista kokeneen reportterin kanssa, huomaavat olevansa selittämässä toivottomasti sotkeutuneena asiaa, jota enkelitkään eivät osaisi selittää epäuskoiselle. Nykyään löytyy vähän lukijoita, joilla on tarpeeksi tietoa sekä kirjasta että kristillisestä Raamatusta vastatakseen hienotunteisesti ja tarkasti. Muutamisiin haasteisiin ei kannata vastata ollenkaan, toisiin surkeasti, jättäen voimaan vaikutelman, että kritiikki oli aiheellista.

Reportterit nostavat epäilemättä esille kysymyksen kirjan alkuperästä, juuri niin kuin se kiehtoo monia lukijoitakin. Kirja kohdistaa huomion joihinkin ilmoituksen antamisen puoliin, mutta se ei todennäköisesti riitä vastaamaan tutkivan kirjoittajan kysymyksiin. Lu-

kijoiden keskuudessa lisääntyvät tarinat Forumin alkuperästä ja varhaisvaiheista ovat ristiriitaisia ja epäluotettavia. Olisi pidettävä mielessä se, että noista tapahtumista kertovat toistuvat tarinat, joita ei enää kukaan ensikäden näkijä ja kokija voi varmistaa tai korjata, eivät ehkä palvele ilmoittajien hengellisen tehtävän parhaita etuja.

Jos kuitenkin kaiken mahdollisen vastakkainasettelun välttämisen jälkeen epäonnistumme ja lehdistössä meitä pilkataan tai suhtaudutaan ennakkoluuloisesti, olisi viisainta harkita tarkasti minkä tahansa antamamme vastauksen seurauksia.

Suurin saavutuksemme? Entinen Urantia-veljeskunnan presidentti, puhuessaan kolmivuotiskauden valtuutettujen kokouksessa, antoi tilanearvion yhdeksän vuotta julkaisemisen jälkeen. Se on edelleen voimassa:

”Mahdollisesti se, mitä olemme estäneet tapahtumasta, on meidän ensisijainen saavutuksemme, koska siitä huolimatta, että olemme antaneet *Urantia-kirjan* vaikutusvaltaisten henkilöiden käsiin, ei se ole aiheuttanut haitallista tai epätoivottua julkisuutta. Sensaation tavoittelu ei siksi ole laskenut sen arvoa. On melkein uskomatonta, että tähän päivään mennessä ei kukaan fanaatikko tai joku motiiviltaan pahanilkinen ole noussut esiin kaatamaan tai heikentämään suurta sanomaa, jota olemme tuomassa. Meidän on ylläpidettävä valppautta fanaattisia yksilöitä tai ryhmiä kohtaan, jotka saataisivat tuoda meille epämieluisaa julkisuutta tai oikosulkea meidän pitkän tähtäimen kehityssuunnitelmamme.”

JOHTOPÄÄTÖS

Koska tulee aika mainostaa kirjaa? Julkisuuden viivyttämisen tarkoitus ei ole vain välttää riitoja – silloin saisimme odottaa ikuisesti. Jonakin päivänä tulevaisuudessa tulee aika julistaa ilmoitusta julkisesti. Kysykäämme: Missä olosuhteissa olisi viisasta mainostaa kirjaa ja ottaa kiistelyn riski? On ehdotettu, että aika on silloin,

1. kun erinomaisia opiskelijoita on lukuisasti selittämässä ja puolustamassa ilmoitusta,
2. kun vakiintuneita ja kypsiä opintoryhmiä on perustettu tuhansittain,
3. kun opettajia ja johtajia on koulutettu tuhansittain ottamaan vastaan tiedonhaluisten lukijoiden kasvavan tulvan,
4. kun yksittäinen paikallinen vastakkainasettelu ei pysty vaarantamaan ilmoituksen tehtävää,

5. kun käännökset kaikille pääkielille ovat valmis-tuneet,
6. kun uskovat ovat valmistelleet maallisten instituutioiden maaperän hyvin ja yhteiskunnan yleisesti, täydemmän ilmoituksen vastaanottamiseen,
7. kun löytyy ylivoimainen yhteisymmärrys, yksimielisyys ryhmäviisauden avulla; silloin on koittanut mainostamisen aika.

Evoluution voittokulku. Tässä on lopuksi muutamia *Urantia-kirjan* viisauden sanoja:

Mutta Jeesus antoi Pietarille aina saman vastauksen: "Ole kärsivällinen, Simon. Edisty. Emme ole yhtään liian valmiita sitten, kun Isä kutsuu." [1534:2] Pietari ja Jaakob tulivat Jeesuksen luo ja sanoivat: "Olemme valmiit – lähtekäämme ottamaan valtakunta haltuumme." Tämän Jeesus vastasi: "Olkoon viisautenne innostuksenne veroista, ja hyvittäköön rohkeutenne sen, että olette tietämättömiä." [1579:1]

"[M]uistakaa, ettei valtakuntani tule metelillä eikä hälinällä, vaan pikemminkin sen pitää tulla sen suuren muutoksen kautta, jonka Isäni silloin on saanut aikaan sydämessänne ja niiden sydämessä, jotka on määrää kutsua liittymään joukkoonne valtakunnan neuvoskuntiin." [1533:3]

Tämän prosessin kautta, joka vähitellen muuttaa ihmisen tahtoa ja sillä keinoin vaikuttaa ihmisen päätöksiin, Mikael ja hänen työtoverinsa niin ikään hitaasti mutta varmasti muuttavat koko ihmiskunnan – sosiaalisen ja muunlaisen – kehityksen kulun. [1863:5]

On aina vaikeata taivuttaa evolutionaarisia mieliä yhtiä ottamaan vastaan edistynyttä ilmoitettua totuutta. Ihminen on evolutionaarinen luotu, ja hänen tulee saada uskontonsa pääasiassa evolutionaarisin menetelmin. [1011:17]

Ette koko Paratiisiin-nousunne aikana voita koskaan mitään sillä, että yritätte kärsimättömästi välttyä säädetyin ja jumalallisen suunnitelman mukaisen tien läpikäymiseltä turvautumalla oikoteihin, omiin keksaisuihin ja muihin konsteihin muuttuaksenne entistä paremmiksi täydellisellä tiellä kohti täydellistymistä ja ikuista täydellisyyttä. [846:4]

(Suomennos Martti Vanninen)

Kutsu

Urantia-seuran koulutuskomitea ja Kauklauden opintopiiri
järjestävät teemapäivän

Ilmoitus, ilo ihmisille

lauantaina 15. lokakuuta 2005
Espoon Kauklauden seurakuntakodissa
Emil Halmeentie 1, Kauklahti, Espoo.

10.00	Tulokahvit	
10.15	Päivän avaus	Pertti Leinonen
10.30	Universumiuramme	Martti Vanninen
12.00	Lounas	
13.00	Pienryhmätyöt	
14.00	Isä meidän	Jorma Salojärvi
15.00	Kahvitarjoilu	
15.30	Mitä opin tänään?	Pekka Vallinheimo

Ilmoittautumiset la 8.10.2005 mennessä

Pentti Lehtelä 0400 609 790
Pertti Leinonen 0500 416 336
Martti Vanninen 040 727 8714

HALLITUS JA KOMITEAT

Tapio Talvitie, puheenjohtaja Makaksentie 10, 02750 ESPOO. Puh. (09) 505 4845 tapio.talvitie@kolumbus.fi

Matti Tossavainen, varapuheenjohtaja Heidehofinpolku 5, 01300 VANTAA. Puh. (09) 873 2255;
050 332 2824 matti.tossavainen@elisanet.fi

Hanna Holopainen, sihteeri Linnankatu 47 A 41, 20100 TURKU. Puh. (02) 237 3073
h.anna.b@luukku.com

Tapio Pulli, rahastonhoitaja Lillbyntie 40, 21610 KIRJALA. Puh. (02) 454 4927 tapio.pulli@kolumbus.fi

Tuula Parviainen, jäsenkomitean pj. Hämeentie 12 as. 7, 16900 LAMMI. Puh. (03) 674 3226

Jäsenet:

Helinä Harju (09) 701 7413
Sope Ryhänen 050 547 4195

Pekka Nurmela 0400 803 478
Rauni Välikangas (016) 356 0557

Kalevi Eklöf, julkaisukomitean pj. Sivurinne 1 A, 01800 KLAUKKALA Puh. (09) 879 9474;
040 830 1200 kalevi.eklof@kolumbus.fi

Jäsenet:

Maija Heikkilä (09) 323 4147
Jouni Nurmi 050 343 4310

Leena Kari (09) 445 883
Martti Vanninen (09) 809 2160; 040 727 8714

Kalevi Krekilä, koulutuskomitean pj. Tampereentie 250, 37560 LEMPÄÄLÄ. Puh. (03) 367 7038;
050 595 1942

Jäsenet:

Kari Kippo (03) 265 4989
Pertti Leinonen (09) 852 1992
Anja Vuori (02) 822 3043

Raimo Kujala (03) 373 8656; 040 586 4154
Tapani Vainio 040 544 9026

Erja Kalenius, konferenssikomitean pj. Heinänpesäntie 5, 33680 TAMPERE. Puh. (03) 378 9299;
040 705 5572 e.kalenius@jippii.fi

Jäsenet:

Aimo Hiltunen 040 900 9005
Helena Juola (09) 884 9783

Jyri Härkönen 050 595 4567
Paula Mannerjoki 040 735 0025

ESITELMÄTILAISUUDET HELSINGISSÄ

Esitelmätilaisuudet Helsingissä

Seura järjestää syyskaudella 2005 neljä esitelmätilaisuutta Helsingin **Kruununhaassa** osoitteessa **Meritullinkatu 13 G** (erillisen piharakennuksen 2. kerros). Tilaisuudet pidetään lauantaisin, alkaen kello **15.00**. Tilaisuuksiin on vapaa pääsy. Tervetuloa!

17.9.2005 Sope Ryhänen
8.10.2005 Jorma Salojärvi
5.11.2005 Pentti Lehtelä
3.12.2005 Paneeli

Luovuus
Isä meidän
Opetuslasten persoonallisuus, osa 4
Viides ilmoitus julkisuudessa

Opintoryhmät tiedottavat

Suomen Urantia-seuran tehtävä on edistää *Urantia-kirjan* opetusten leviämistä ja asiallista levittämistä sekä toimia *Urantia-kirjan* lukijoiden yhdyssiteenä. Osallistuminen yksittäisten henkilöiden pitämiin lukupiireihin ja opintoryhmiin on suositeltava ja hyväksi koettu tapa syventää *Urantia-kirjan* opetusten ymmärtämistä. Haluammekin kannustaa lukijoita juuri tällaiseen opiskelumuotoon, jossa annetaan ensisijaisuus *Urantia-kirjan* väärentämättömien opetusten julkitulolle. Tehtävämme on tukea opiskelupyrkimyksiä ja kaikkia niitä opiskelijoita, jotka puolestaan haluavat toimia seuramme kanssa yhteistyössä, erottelematta seuran jäseniä muista *Urantia-kirjan* lukijoista. Mahdollinen tuki on tarkoitettu ensisijaisesti vasta-alkajille ja *Urantia-kirjaa* vielä tuntemattomille ryhmille ja mahdollisuuksien mukaan myös muille, kuitenkin seuraa sitomatta. Tukea voi olla esimerkiksi opintoryhmistä ja niiden toiminnasta ilmoittaminen Heijasteessa, luennointiapu tai mahdollinen taloudellinen avustus, kuten kokoustilan kohtuullinen vuokra. Tukipyynnöt tulee osoittaa koulutuskomitealle tai suoraan seuran hallitukselle.

Seuraavassa on lueteltu *Urantia-kirjan* opiskeluun omistautuneita ryhmiä. Mikäli paikkakunnallasi ei ole ryhmää, ota yhteyttä seuran koulutuskomiteaan. Halukkaat itsenäiset ryhmät voivat julkaista tietonsa Heijasteessa. Seura julkaisee näitä yhteystietoja sitoumuksetta ja mielellään rohkaisee lukijoita opintoryhmätoimintaan mutta samalla muistuttaa, että viime kädessä opintoryhmät kuitenkin itse vastaavat toiminnastaan, tavoitteistaan ja menetelmistään.

Helsingin seutu

The English Study Group meets every second Tuesday at *Seppo Kanerva's* home, Aurinkoranta 6 B 22, 00990 HELSINKI, phone (09) 694 7989 (email: seppo.kanerva@mediakoti.fi).

Ryhmä, jonka yhteyshenkilönä on *Helena Juola*, puh. (09) 884 9783; 050 530 7785 (s-posti: helena.juola@kolumbus.fi), kokoontuu 30.8. alkaen joka toinen tiistai parittomina viikkoina klo 17.00 osoitteessa Meritullinkatu 13 G, HELSINKI. Käsitellään kirjan toista osaa.

Uskonyhteyttä vaaliva opintoryhmä kokoontuu sunnuntaisin klo 14.30–17.00 (4.9., 2.10., 30.10., 27.11., 11.12.) os. Meritullinkatu 13 G, HELSINKI. *Joel Rehnström*, puh. (09) 221 3125 (s-posti: joel.rehnstrom@pp.inet.fi).

Kauklauden opintopiiri kokoontuu lauantaisin klo 10.00, os. Emil Halmeen tie 1 (vanha nimi: Erik Bassentie 1), ESPOO. Lisätietoja: *Pentti Lehtela*, puh. 0400 609 790 (s-posti: pentti.lehtela@kolumbus.fi).

Hyvinkää

Tietoja toiminnasta antaa *Kari Haavisto*, puh. (019) 461 421 (s-posti: kari.haavisto@pp.inet.fi).

Joensuu

Tietoja antaa *Leena Kalaja*, Somerotie 8 C, 80230 JOENSUU, puh. (013) 313 630.

Jyväskylä

Ryhmä kokoontuu tiistaisin parillisina viikkoina klo 18.00–19.30 kaupunginkirjaston kerhohuoneessa. Lisätietoja: *Raimo Ala-Hynniliä*, Lahjajarjuntie 32 A 1, 40250 JYVÄSKYLÄ, puh. (014) 635 176 (s-posti: gadonia@kolumbus.fi).

Kotka

Tietoja opintotoiminnasta antaa *Marja-Leena Valkeinen*, Tuukkalanpolku 20, 48410 KOTKA, puh. (05) 228 2516.

Lahti

Lisätietoja: *Kalervo Juntunen*, puh. (03) 787 2302.

Lammi

Lammin ja ympäristön toiminnasta kiinnostuneille antaa tietoja *Tuula Parviainen*, Haapainojantie 33, 16900 LAMMI, puh. (03) 674 3226.

Lappeenranta

Tietoja antaa *Yrjö Kuikko*, puh. (05) 414 1542.

Lempäälä

Ryhmä kokoontuu parittomien viikkojen keskiviikkoina klo 18.00–21.00. Yhteyshenkilö: *Kalevi Krekilä*, Tampereentie 250, 37560 LEMPÄÄLÄ, puh. (03) 367 7038; 050 595 1942.

Oulu

Tietoja antaa *Reijo Hamari*, Kosteperäntie 2 A 84, 90100 OULU, puh. (08) 342 046 tai 040 502 6604.

Pieksämäki

Tietoja antaa *Johannes Partanen*, Savontie 24–26 C 11, 76100 PIEKSÄMÄKI, puh. (015) 487 069.

Rauma

Tietoja antaa *Anja Vuori*, Kirsikkatie 13, 26660 RAUMA, puh. (02) 822 3043; 040 748 4289 (s-posti: anja.vuori@pp.inet.fi).

Rovaniemi

Suomen pohjoisin opintoryhmä kokoontuu maanantaisin klo 17.00 Raija Vallaksen kotona osoitteessa Valtakatu 32 A 4, 96200 ROVANIEMI. Lisätietoja: *Raija Vallas*, puh. 040 536 0432.

Seinäjoki

Tietoja antaa *Pentti Räisänen*, Kullaanmäentie 126, 60800 ILMAJOKI, puh. (06) 424 7251 tai 02040-74816.

Tampere

Tampereen opintoryhmä kokoontuu joka toinen keskiviikko kirjastotalo Metsossa. Lisätietoja: *Kaarin Köntti*, puh. (03) 265 0578.

Turku

Turun opintoryhmän toiminnasta antaa tietoja *Tapio Pulli*, Lillbyntie 40, 21610 KIRJALA, puh. (02) 454 4927 (s-posti: tapio.pulli@kolumbus.fi).

Vaasa

Lisätietoja: *Tapani Härkönen*, puh. (06) 312 1832.

Málaga, Espanja

Espanjan suomalainen keskusteluryhmä. Tietoja antaa *Pentti Suutarinen*, puh. +34 626 792 501.